

Chléb patří dětem

Základy Uzdravování pod Novou Smlouvou

Autoři: Cornel Marais & Simon Wilson

Obsah

Písma.....	3
Stará smlouva vs. Nová smlouva.....	5
Uzdravení jako součást Kristovy oběti.....	8
Večeře Páně & uzdravení.....	10
Původ nemoci.....	12
Nové stvoření.....	14
Život nového stvoření: Boží synové.....	17
Evangelium Božího království.....	19
Vedení a pomazání.....	21
Učíme se od Mistra a napodobujeme Jež.....	24
Boží svrchovanost.....	32
Autorita a moc: uplatňování nadvlády.....	37
Jak sloužit uzdravením.....	41

Pozn.: Není-li uvedeno jinak, je použit překlad Bible 21.

Písma

Nezáleží na tom, z jakého denominačního prostředí pocházíte nebo čemu jste byli učeni v minulosti, protože Boží slovo (tím je míněn Ježíš, nejen Bible) je naší největší autoritou a průvodcem ve víře a ve skutečích.

Když je něco ve Slově, je to Boží názor. Vy jste v Jeho Království, On není ve vašem. Nevybíráte si způsoby, jak by to mělo fungovat v Jeho Království, ale spíše stojíte před volbou, jestli se chcete podřídit Jemu a Jeho Království anebo ne. Třeba se vám nelíbí cena benzínu, ale zkuste si do nádrže dát vodu a uvidíte, jak vám to bude fungovat. Tato učebnice vám propojí informace, ke kterým jste se mohli dostat v Bibli, aby vás naučila nadpřirozenému uzdravování. To, co vám ukážeme, jsme převzali přímo z Bible. Tam my začínáme a tam také končíme. Žádná kniha v Bibli nenese jméno 2. list Názorů. Nás zajímá pouze Boží názor a ne lidský.

2. Tim 3:16-17 *Veškeré Písmo je vdechnuté Bohem a je nanejvýš užitečné. Vyučuje nás a usvědčuje, napravuje a vychovává ve spravedlnosti, 17 aby byl Boží člověk dokonale připraven a vybaven ke každému dobrému dílu.*

- Písmo je vdechnuté, inspirované Bohem. Je to Jeho názor a ne váš.
- Účel Písma:
 - Výuka – Abychom věděli, čemu věříme a jak Království funguje.
 - Usvědčování – Meč Ducha.
 - Náprava – Lidské tradice. Když jste v omylu, Písmo vás napraví.
 - Výchova ve spravedlnosti – Naše jediné vodítko k víře a ke konání každého dobrého díla.

Žalmy 119:89 *Tvé slovo, Hospodine, navěky ukotveno je v nebesích.*

- Boží slovo je navěky ukotveno. **NEBUDE** se měnit.
- Můžete si vybrat s Ním souhlasit anebo taky ne. Jestli s Ním nebudete souhlasit, není to Jeho chyba, když se něco nevydaří. (Mat. 15:6)
- Když skočíte z vysoké budovy, gravitace vás zabije, protože jste si zvolili jít proti přirozenému zákonu. Není to Boží chyba, že jste zemřeli. Vy jste skočili. Kdybyste se podvolili Jeho cestám, tak byste si uvědomili, že skákat z budovy je hloupý nápad.
- **Jeho slovo je ukotveno v nebesích. Naší prací je ho ukotvit na zemi. On nám k tomu dal pravomoc. Prvním krokem k ustanovování Jeho Slova na zemi je souhlasit s ním, ať se děje cokoliv.**
- Musíte se rozhodnout, co je pravda: Boží slovo, vaše zkušenosti, pocity, perspektiva, názor, emoce. (Čí zprávě uvěříte?)

Jan 1:1 & 14 *Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh... 14 To Slovo se stalo tělem a přišlo žít mezi nás. Spatřili jsme jeho slávu; slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.*

- Bůh = Slovo = Ježíš = Milost & Pravda
- Ježíš je vyjádřením Otcovy podstaty a charakteru (Žid 1:3). On je perfektní teologie.

Izaiáš 55:11 *takové je i mé slovo, jež z mých úst vychází: nenavrátí se ke mně s prázdnou, ale vykoná, co chci; úspěšně naplní své poslání.*

- Bůh poslal Své Slovo (Ježíše); Ježíš měl za úkol vykonat určité věci před svým návratem k Otci. Když se pak vrátil (Skutky 1:9), tak víme, že udělal všechno, co udělat měl.

- Existuje mnoho důvodů pro Ježíšův první příchod. Tato učebnice se ale bude věnovat jen několika z nich. Víme ale, že jich je mnohem více.
- Nejenže splnil všechno, co bylo potřeba. On to udělal tak, že věci, které tady učinil, fungují až dodnes. Jinými slovy: On naplnil spasení a spasení funguje i teď, protože lidé jsou denně zachraňováni.

Žalm 107:20 *Poslal své slovo a byli uzdraveni, zachránil je od záhuby.*

Skutky 10:38 *Ježíše z Nazaretu Bůh pomazal Duchem svatým a mocí. Kamkoli přišel, konal dobro a uzdravoval všechny soužené od d'ábla, protože Bůh byl s ním.*

1. Jan 3:8 *Kdo páchá hřích, je z d'ábla, neboť d'ábel od počátku hřeší. Proto se ukázal Boží Syn, aby zrušil skutky d'ábla.*

- Jedním z důvodů, proč byl Ježíš poslán, bylo aby uzdravil a vysvobodil lidi z démonického útlatku a z nemocí. Bylo to prorokováno a uskutečněno.
- Nemoc je přičítána ďáblu. Všechno, co krade, zabíjí a ničí, je z jeho království.

Závěr:

2. Petr 1:17-19 *Tu slávu a čest přijal od Boha Otce, když k němu z velkolepé slávy zazněl hlas: „Toto je můj milovaný Syn, kterého jsem si oblíbil.“ 18 My jsme s ním byli na oné svaté hoře a ten hlas z nebe jsme sami slyšeli. 19 Navíc tu máme nesmírně spolehlivé slovo proroků a vy děláte dobře, že se ho držíte jako lampy zářící v temnotách, dokud se nerozbřeskne den a ve vašich srdcích nevzejde jitřenka.*

- Petr, Jan a Jakub slyšeli Boha mluvit dvakrát (Křest, Hora proměnění).
- Petr stále tvrdí, že psané slovo je spolehlivější.
- Mnoho lidí slyšelo hlasy (Gal. 1:8) a mnoho je uslyší i v budoucnu. Islám začal tak, že jeden muž slyšel hlas a potkal „anděla“ v jeskyni.
- Jakýkoliv hlas, který slyšíte nebo jakékoliv vedení, které pocítujete, musí být v souladu s Písmem. Písmo má vyšší autoritu než jakýkoliv slyšitelný hlas.

My si zakládáme na tom, co Bůh říká. Když známe a věřímu tomu, co nám řekl, dává nám to munici k boji s ďáblem. Ježíš ďáblu oponoval slovy: „Je PSÁNO.“

Ozeáš 4:6 *a můj lid hyne bez špetky poznání.*

Znalost vašich práv (toho, co vám Ježíš svou smrtí odkázal) jako Božího syna a nalezení identity v NĚm je právě tím, co vyústí v život plný víry a moci. Nejspolehlivějším místem, kde se můžete dozvědět, jaká jsou vaše práva, je Boží slovo.

Stará smlouva vs. Nová smlouva

2. Tim 2:15 *Usiluj, aby ses mohl před Bohem postavit jako osvědčený dělník, který se nemá zač stydět a který správně vykládá slovo pravdy.*

- Celá Bible byla napsána pro vás, ale ne celá Bible se vás týká.
- Musíte správně vykládat Slovo Pravdy (Písma), abyste přišli na to, co se vás týká a co ne.
- Ten největší rozdíl, které v Bibli nacházíme, je mezi Starou a Novou smlouvou. Mezi Zákonem a Milostí. Nesmíme si to plést se Starým a Novým zákonem – to jsou jen kolekce knížek, které byly napsány před a po určité významné události v historii.
- Smlouva určuje vztah. Smlouva, pod kterou se nacházíme, rozhoduje, jak se Bůh chová k nám a jak se my chováme k Bohu. Nechovejte se k Němu podle smlouvy, která se na vás už nevztahuje.

Jan 1:17 *Zákon byl vydán skrze Mojžíše, milost a pravda však přišla skrze Mesiáše Ježíše.*

- Tato učebnice se nebude moc věnovat vztahu mezi Smlouvou zákona a Smlouvou milosti, ale pochopení tohoto tématu je klíčové. Některými dalšími rozdíly se budeme zabývat později, tohle je jen takové krátké shrnutí.

Židům 8:6-13 *Ježíši však byla svěřena mnohem vznešenější služba, neboť se stal prostředníkem lepší smlouvy, založené na lepších zaslíbeních. 7 Kdyby té první smlouvě nebylo co vytknout, nebylo by ji potřeba nahrazovat jinou. 8 Bůh ale svůj lid kárá, když říká: „Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy uzavřu novou smlouvu s domem Izraele a s domem Judy. 9 Ne ovšem takovou smlouvu, jakou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je vzal za ruku a vyvedl je z Egypta. Vždyť oni tuto mou smlouvu nedodrželi, a já jsem se od nich odvrátil, praví Hospodin. 10 Nuže, toto je smlouva, kterou po těch dnech uzavřu s domem Izraele, praví Hospodin: Své zákony vložím do jejich mysli a napíšu jim je na srdce. Pak budu jejich Bohem a oni mým lidem. 11 Jeden už nebude druhého poučovat, každý už nebude bratra nabádat: „Poznej Hospodina!“ Všichni, od nejmenšího až po největšího z nich, mne totiž budou znát. 12 Tehdy se slituji nad jejich vinami a na jejich hříchy nevzpomenu nikdy víc.“ 13 Když tedy Bůh mluví o „nové smlouvě“, prohlašuje tu první za starou; a to, co stárne a chátrá, nutně zaniká.*

- Smlouva rozhoduje, v jakém vztahu je Bůh vůči lidem.
- Stará smlouva (Zákon): Bůh se k hříšným lidem musel vztahovat tak, jak by svatý a spravedlivý Bůh měl. Chovej se špatně, budeš proklet. Chovej se dobře, budeš požehnaný.
- Nová smlouva (Milost): Bůh se vztahuje k hříšným lidem skrze Ježíše, usmíruje je se Sebou. Nechová se k nim podle Zákona, protože Ježíš naplnil požadavky Zákona za ně.

Židům 7:18-19 *Tím se přece ruší to staré přikázání jako nedostatečné a neúčinné 19 (Zákon přece nikoho k dokonalosti nepřivedl) a zároveň se zavádí něco lepšího: naděje, která nás přibližuje k Bohu.*

- Smlouva zákona byla nedostatečná a neúčinná – lidé nemohli být ospravedlněni před Bohem, protože tu Smlouvu nikdo nemohl perfektně dodržovat. (Gal 3:10, Jak 2:10, Jak 4:17)
- Ta naděje, která nás přibližuje k Bohu, není naše vlastní spravedlnost nebo svatost, ale dar spravedlnosti Ježíše Krista. (Ef. 2:8-9; Řím 3:20-26)
- Proto jste kvalifikováni dělat skutky, které dělal Ježíš a ještě větší skutky - protože jste ospravedlněni před Bohem stejně jako Ježíš. (Jan 14:12)

Galatským 3:11-14 Že Zákon před Bohem nikoho neospravedlní, je zřejmé z toho, že „Spravedlivý bude žít z víry.“ 12 V Zákoně ovšem nejde o víru, ale o skutky: „Ten, kdo je pln, z nich bude žít.“ 13 Kristus nás vykoupil z prokletí Zákona, když se stal prokletím za nás (jak je psáno: „Proklet buď každý, kdo visí na dřevě“), 14 aby tak Abrahamovo požehnání přišlo v Kristu Ježíši na pohany a abychom skrze víru přijali zaslíbení Ducha.

- NIKDO nebyl ospravedlněn Zákonem. Nikdo nemůže těšit Boha dodržováním Zákona a svatým životem.
- Spravedlnost před Bohem je získána pouze skrze víru v Krista.
- V Zákoně nejde o víru, a proto skrze Zákon u Boha oblibu nezískáme. (Žid 11:6)
- Ježíš se stál prokletím za nás a tím odebral tomu prokletí Zákona právo na nás přicházet. (To ovšem neznamená, že to prokletí neexistuje.)
- Když se budete snažit žít pod Zákonem, budete se ospravedlňovat vlastními snahami žít svatě a těšit Boha, budete pod PROKLETÍM. Nic dobrého z toho nevzejde.
- Vlastně by jste se tak zbavili Krista, kdybyste takto chtěli žít. (Gal 5:1-5)

2. Kor 3:4-9 A takovouto důvěru máme skrze Krista k Bohu: 5 Ne že jsme sami o sobě způsobilí (tak abychom si mohli něco myslet sami o sobě), ale naše způsobilost je z Boha, 6 který nás učinil způsobilými služebníky Nové smlouvy – ne litery, ale Ducha. Litera totiž zabíjí, ale Duch oživuje. 7 Litera tesaná do kamene měla svou slávu. Ta se zračila v Mojžíšově tváři, na niž synové Izraele kvůli té pomíjející slávě nemohli ani pohlédnout. Jestliže ta služba byla tak slavná, ačkoli vedla ke smrti, 8 oč slavnější je služba Ducha! 9 Jestliže služba vedoucí k odsouzení měla svou slávu, služba spravedlnosti má slávu nesrovnatelně větší!

- Smlouva zákona: Služba SMRTI a ODSOUZENÍ
- Tesaná do kamene: 10 přikázání.
- Smlouva milosti: Služba ŽIVOTA a DUCHA
- Vytesaná do našich srdcí

Římanům 8:1 A protože není již žádného odsouzení těm, kteříž jsou v Kristu Ježíši, totiž nechodícím podle těla, ale podle Ducha. (CSBKR)

Římanům 8:1 A proto již není žádné odsouzení pro ty, kdo jsou v Kristu Ježíši.

- Podtržená část verše z překladu CSBKR se neobjevuje v řeckém originálu. Byla přidána překladateli, kteří se snažili dát nějakou podmínku na to „žádné odsouzení“.
- Když se budete snažit žít podle Zákona, vždycky se budete cítit odsouzení. Takový je účel služby smrti a odsouzení.
- Chodit podle těla znamená, že se budete snažit se Bohu zalíbit svými vlastními snahami (vlastní spravedlností). (Zákon)
- Chodit podle Ducha znamená věřit Kristu, že Jeho spravedlnost stačí. (Milostí skrze víru)

Matouš 9:16-17 Nikdo nepřišívá na starý plášť záplatu z nové látky. Taková výplň odtrhne i kus roucha a díra bude ještě horší. 17 Také se nelije nové víno do starých měchů. Jinak se měchy roztrhnou, víno se rozlije a měchy se zničí. Nové víno se lije do nových měchů, a tak se obojí zachová.“

- Neměli bychom míchat Starou a Novou smlouvu. Michání nikdy nebude fungovat. Musíte se rozhodnout, která smlouva je lepší, kterou chcete a pak podle ní žít.
- Ježíš + něco = nic. Ježíš + nic = všechno.
- Pod Starou smlouvou Bůh jednal s lidmi, jak by spravedlivý Bůh jednal. Pod Novou smlouvou s nimi jedná, jak chce: s láskou, laskavostí, přízní, radostí, pokojem atd.
- Pod Starou smlouvou bylo vaše ospravedlnění před Bohem závislé na tom, jak moc se vám

dařilo žít spravedlivě. Pod Novou s., vaším ospravedlněním před Bohem je Ježíš. Vy jste v Něm stali Boží spravedlností. (2. Kor 5:21)

Proč to potřebuji vědět?

- Protože jinak budete věřit tomu, že Bůh je ten, kdo způsobuje nebo dovoluje nemocem na vás přicházet, aby vás tak soudil či trestal.
- Budete si pořád klást otázky o Boží vůli a nikdy nebudete moct být ve víře. Dokud si nebudete jisti, vždycky budete na horské dráze víry a pochybností.
- Budete zaměřeni na problém a ne na řešení.
- Budete lidi soudit místo toho, abyste jim sloužili. (Jako sůl, která ztratí svou chuť.)
- Budete zaměřeni na výkony lidí. Budete takto předepisovat lidem věci, které musí splňovat, aby pro ně Bůh něco udělal.
- Budete sloužit odsouzením a vinou – a to nikdy dobře neskončí.
- Budete lidi mást.

Závěr:

Poznání a porozumění Nové smlouvy a nového stvoření vám dá jistotu k víře, že lidé budou nadpřirozeně požehnáni. Když si nejste jisti, kdo jste nebo co smíte dělat, tak se nakonec ani neodvážíte někým být nebo něco dělat. Když na druhou stranu znáte svoji pozici a autoritu, budete mít jistotu dělat, co je třeba.

Bud'. Znej. Konej.

Protože my jsme a víme kým jsme, konáme. Nekonáme, abychom se něčím stali. Naše identita je jen a jen v Kristu, ne v našich skutcích. Ať už máme úspěch či chybujeme, zůstáváme Boží spravedlností v Kristu.

Uzdravení jako součást Kristovy oběti

1. Tim 2:3-4 *Tak je to správné a milé našemu Spasiteli Bohu, 4 který chce, aby všichni lidé byli spaseni a došli k poznání pravdy.*

Jan 3:16-17 *Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život. 17 Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něj spasen.*

- a) Jaká je Boží vůle ohledně spasení?
- b) Chce, aby každý člověk byl spasen?
- c) Může být člověk spasen kdykoliv a kdekoliv?
- d) Musí člověk něco udělat, aby si zasloužil spasení?
- e) Může Bůh spasit lidi bez ohledu na závažnost a typ hříchu, ve kterém jsou?
- f) Co je jediným požadavkem pro spasení?

A teď se pokuste odpovědět na tyto otázky znovu, ale místo „spasení“ dosadte „uzdravení“.

- a) Jaká je Boží vůle ohledně uzdravení?
- b) Chce, aby každý člověk byl uzdraven?
- c) Může být člověk spasen kdykoliv a kdekoliv?
- d) Musí člověk něco udělat, aby si zasloužil uzdravení?
- e) Může Bůh uzdravit lidi bez ohledu na závažnost a typ hříchu, ve kterém jsou?
- f) Co je jediným požadavkem pro uzdravení?

Byly všechny odpovědi ohledně spasení stejné jako u uzdravení? Jestli ne, měli byste věnovat bedlivou pozornost následující sekci. Jestli vám může být z Písma dokázáno, že uzdravení je zaopatřeno v Kristově oběti, tak nemůžete už nikdy s čistým svědomím odlišovat Boží vůli pro spasení a Boží vůli pro uzdravení. Je to to samé jednou provždy. I v řečtině je použito jen jedno slovo pro oba termíny.

Izaiáš 53:4-5 *Bolesti, jež nesl, však byly naše, naše utrpení vzal na sebe! My jsme se ale domnívali, že je od Boha trestán, bit a pokořen. 5 On však byl proboden naším proviněním, našimi vinami trýzněn byl; pro naše blaho snášel potrestání – byli jsme uzdraveni jeho ranami!*

- Toto je proroctví o ukřižování Ježíše a o tom, co se tam vlastně stane.
- 'Bolesti' je v řečtině 'choliy' a znamená to nemoci, úzkost a neštěstí.
- 'Utrpení' je v řečtině 'makob' a znamená to muka, bolesti a utrpení.
- Obě slova jsou vždy použity, když se jedná o fyzické nemoci, bolesti nebo nemohoucnost.
- Jeho ranami (které přijal, když se nechal zbičovat), JSME uzdraveni.

Matouš 8:16-17 *Večer k němu přivedli mnoho lidí posedlých démony a on ty duchy vymítal slovem a všechny nemocné uzdravil. 17 Tak se naplnilo slovo proroka Izaiáše: „Naše neduhy sňal a naše nemoci nesl.“*

- Matouš citoval Izaiášovo proroctví a užil těch správných slov, aby ukázal, jak to souvisí s tím, co dělal Ježíš.
- Ježíš uzdravoval fyzické lidi z fyzických nemocí a vymítal démony, aby naplnil toto proroctví. Tím skutečným naplněním nebylo uzdravování nemocných a vymítání démonů, ale přijetí těch ran, což se teprve mělo stát.

1. Petr 2:24 *On sám na svém těle vzal naše hříchy na kříž, abychom zemřeli hříchům a ožili spravedlností. Jeho rány vás uzdravily!*

- Tady můžeme vidět zmínku toho stejného proroctví a jeho naplnění. Ježíš na sebe vzal naše hříchy (a trest za ně) místo nás, abychom my už nemuseli.
- Jeho rány vás UZDRAVILY! Tyto verše čteme v minulém čase – to znamená, že se to už stalo. Není už nic víc, co bychom mohli udělat pro zaopatření uzdravení. Ježíš to provedl dokonale. Je DOKONÁNO!

Existují dvě části Kristovy oběti:

1. Bičování bylo první částí, kde Jeho fyzické tělo bylo dáno za nás, aby nám zaopatřilo fyzické uzdravení. (1. Pet 2:24). Přijímání chleba.
2. Smrt na kříži byla druhou částí, která nám zaopatřila spasení našich duchů a také ustanovení Nové smlouvy. (Řím 5:8). Přijímání vína.

Jestli bylo uzdravení už zaopatřeno a vykonáno, proč nejsou všichni uzdravení? No, jestli bylo spasení už zaopatřeno a vykonáno, proč nejsou všichni spaseni? Je potřeba víry. Boží vůle pro celé lidstvo je, aby bylo spaseno a uzdraveno, ale Jeho vůle se automaticky neděje. Může být vykonávána pouze vírou.

Jestli si říkáte, že někdo nebyl uzdraven, protože 'Bůh je svrchovaný a dělá si, co se mu zlíbí', tak jak moc jste si jisti, že jste byli spaseni? Jestli říkáte, že někdo nebyl uzdraven kvůli Božímu načasování, tak jak si můžete být jisti, že jste byli spaseni a že Bůh pro vás neměl připraven jiný čas? Všechno, čemu věříte o spasení, platí i pro uzdravení. Obojí je vždy Boží vůlí, protože za obojí byla vykonána jedna oběť. Pochybujete někdy, že Bůh někoho chce spasit? Tak proč pochybujete, že je Bůh chce uzdravit?

Marek 2:3-12 *přišli k němu čtyři muži a nesli ochrnutého. 4 Kvůli davu ho ale k němu nemohli přinést, a tak odkryli střechu nad místem, kde byl, probořili ji a nosítka s tím ochrnutým spustili dolů. 5 Když Ježíš uviděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, tvé hříchy jsou odpuštěny.“ 6 Byli tu ale někteří ze znalců Písma. Seděli tam a v srdcích si říkali: 7 „Jak to mluví? To je rouhání! Kdo může odpouštět hříchy než samotný Bůh?“ 8 Ježíš v duchu ihned poznal, co si pro sebe říkají, a zeptal se jich: „Jak to přemýšlíte? 9 Co je snadnější? Říci ochrnutému: ‚Tvé hříchy jsou odpuštěny,‘ anebo: ‚Vstaň, vezmi si lehátko a chod?‘ 10 Ale abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy“ – tehdy pověděl ochrnutému – 11 „říkám ti, vstaň, vezmi si lehátko a jdi domů.“ 12 On hned vstal, přede všemi vzal své lehátko a odešel. Všichni byli ohromeni a oslavovali Boha: „Nic takového jsme nikdy neviděli!“*

- Uzdravení a odpuštění je pro Ježíše jedno a to samé, protože za to bylo zapláceno jedinou obětí.
- Uzdravení slouží jako znamení, že Bůh odpouští.
- Kdyby Boží vůle pro uzdravení byla jiná než pro spasení, tak by uzdravení nemohlo sloužit jako znamení.
- Tudíž: Boží vůle pro spasení = Boží vůle pro uzdravení
- To ovšem neznamená, že jestli nejste uzdraveni, tak vám není odpuštěno. Dábel se vás bude snažit o tom přesvědčit. Nepohrávejte si s takovými myšlenkami. Uzdravení dokazuje Boží vůli pro spasení, ne spasení samotné.

Večeře Páně & uzdravení

Žalm 105:37

neumdle!

Svůj lid pak vyvedl se stříbrem a zlatem, v žádném z jeho kmenů nikdo

Bůh vyvedl celý Izrael z Egypta a všichni lidé byli zdraví. Jakto, že ve stovkách tisíc izraelských otroků, kteří žili v těch nejhorších podmínkách v Egyptě, se nenašel ani jeden slabý nebo nemocný člověk? Noc před odchodem slavili Pesach, židovské Velikonoce. (Ex 12)

- Pesach (židovské Velikonoce) – Beránková krev se mazala nad dveře a jedl se nekvašený chléb
- Byli z Egypta vysvobozeni hned den po Pesachu
- Osvobodilo je to, uzdravilo a přineslo prosperitu
- Je to jen stín a náznak toho, co mělo přijít - ukazuje to k Ježíšově oběti

1. Kor 11:23-30 Předal jsem vám to, co jsem sám přijal od Pána: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, 24 vzdal díky a lámal se slovy: „Toto je mé tělo, které se dává za vás. To číňte na mou památku.“ 25 Právě tak vzal po večeři kalich se slovy: „Tento kalich je nová smlouva v mé krvi.“ Kdykoli z něj pijete, číňte to na mou památku.“ 26 Kdykoli jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete Pánovu smrt, dokud nepřijde. 27 Kdo by tedy jedl tento chléb a pil Pánův kalich nehodným způsobem, takový se proviní proti Pánově tělu a krvi. 28 Ať každý sám sebe prověří, než bude jíst z toho chleba a pít z toho kalichu. 29 Kdo totiž jí a pije, aniž by si uvědomoval, že jde o Pánovo tělo, takový jí a pije své vlastní odsouzení. 30 To proto je mezi vámi tolik slabých a nemocných, a mnozí dokonce umírají.

Pánovo tělo: Chléb života

- Chléb reprezentuje Ježíšovo tělo, které za nás dal. Proč bylo zbito a dáno za nás? - 1. Petrova 2:24
- Verš 30: TO PROTO je mezi vámi tolik slabých a nemocných, a mnozí dokonce umírají. Z jakého důvodu se to děje? Protože si neuvědomují, že jde o Pánovo tělo. Nejde tady o krev, ale o tělo. Neuvědomují si, co se stalo, když byl Ježíš zbičován anebo nevěří tomu, co o tom Pavel napsal: že z toho důvodu je mezi námi tolik slabých a nemocných a mnozí dokonce předčasně umírají.
- Chléb symbolicky znázorňuje uzdravení. Hned vám to ukážu:

Matouš 15:22-28 Jedna kananejská žena z toho kraje šla za ním a křičela: „Pane, Synu Davidův, smiluj se nade mnou! Má dcera je hrozně posedlá d'áblem.“ 23 On jí však neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a prosili ho: „Pošli ji pryč, když za námi pořád křičí.“ 24 Odpověděl jí tedy: „Byl jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z lidu Izraele.“ 25 Ona však přistoupila a klaněla se mu se slovy: „Pane, pomoz mi.“ 26 „Není správné vzít **chléb dětem a hodit ho psům**,“ odvětil. 27 Ona však řekla: „Ano, Pane, ale i psi jedí zbytky ze stolu svých pánů.“ 28 „Jak velkou máš víru, ženo!“ odpověděl jí na to Ježíš. „Ať se ti stane, jak toužíš.“ A od té chvíle byla její dcera zdravá.

- Žena přišla a prosila Ježíše, aby uzdravil její dceru od démonů. (Vysvobození)
- Ježíš mluvil o vysvobození jako o chlebu, který patří dětem.
- Verš 28 říká, že její dcera byla od té chvíle uzdravena. Uzdravení a vysvobození je chléb, který patří dětem.
- Všimněte si, že Ježíš jí vlastně čtyřikrát řekl „ne“, ale i tak dostala to, pro co přišla.

Jan 6:32-35 Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, říkám vám: Ten chléb z nebe vám nedal Mojžíš. Můj Otec vám dává ten pravý chléb z nebe. 33 Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu.“ 34 „Pane, dávej nám ten chléb vždycky,“ řekli mu. 35 Ježíš jim odpověděl: „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět; kdo věří ve mě, nebude nikdy žíznit.“

- Ježíš řekl, že On je CHLÉB života.
- „Ten chléb z nebe vám nedal Mojžíš“ znamená, že v zákoně není žádný život. Jen ten Chléb, který byl seslán Bohem, přináší skutečný život.

Jan 6:51 Já jsem ten živý chléb, který sestoupil z nebe. Kdokoli by ten chléb jedl, bude žít navěky. Chléb, který dám já, je mé tělo, které dám za život světa.

- Opět vidíme, že Ježíš o sobě tvrdí, že On je živý chléb, který dává život těm, kdo ho přijímají.
- Tentokrát taky řekl, že ten chléb je Jeho tělo. Teď už víme, že Jeho tělo bylo dáno za naše uzdravení.

Matouš 6:11 Dej nám i dnes náš denní chléb.

- Uzdravení je každodenní věc a ne jen jeden okamžik v čase, který byl jednou svrchovaně specificky nebesky předurčen.
- Také to ukazuje, že narození od spasení je uzdravení ustavičné. Spasení je potřeba jen jednou. Uzdravení je potřeba, dokud nebudeme mít oslavená těla.

Římanům 1:16 Nestydím se za evangelium – vždyť je to Boží moc ke spasení každého, kdo věří, předně Žida, ale i Řeka.

Spasení: v řečtině 'soteria': Vysvobodit, zachránit, uzdravit, chránit, učinit celistvým.

- Všude, kde uvidíte slovo „spasení“, můžete dosadit slovo „uzdravení“, protože v řečtině je to to samé slovo.

1. Tim 2:3-4 Tak je to správné a milé našemu Spasiteli Bohu, 4 který chce, aby všichni lidé byli spasení a došli k poznání pravdy.

Spaseni: v řečtině 'sozo': Uzdravit, vysvobodit, zachovat, zachránit, ochránit, učinit celistvým.

- Znovu vidíme, že pro spasení a vysvobození v řečtině existuje jen jedno slovo. Všude, kde čtete „spasit“, můžete vložit „uzdravit“. Všude, kde čtete „uzdravit“, můžete vložit „spasit“. Stejně slovo. Pro Ježíše je to ta samá věc.

Závěr:

Uzdravení je vždy Boží vůlí, protože spasení je vždy Boží vůlí.

Žalm 103:1-10 Dobrořeč, duše má, Hospodinu a celé nitro mé jeho svatému jménu! 2 Dobrořeč, duše má, Hospodinu a nikdy nezapomeň na jeho odměnu! 3 On ti všechny tvé viny odpouští, on tě uzdravuje ze všech nemocí. 4 On tě vykupuje od smrti v propasti, on tě korunuje láskou a něžností. 5 On štědře naplňuje tvé žádosti, mládí ti obnovuje jako orlovi! 6 Hospodin spravedlnost zjednává, všem utlačeným k právu pomáhá. 7 Své cesty Mojžíšovi poznat dal, synům Izraele své skutky ukázal. 8 Hospodin je milostivý a soucitný, nesmírně trpělivý a velmi laskavý. 9 Nevznáší stále výčitky, nechová zlobu navěky. 10 Nenakládá s námi, jak zaslouží náš hřích, neodplácí nám podle našich vin.

Původ nemoci

Římanům 5:12-13 *Hřích přišel na svět skrze jediného člověka a s hříchem přišla smrt. Smrt se pak rozšířila na všechny lidi, poněvadž všichni zhřešili. 13 Hřích byl ovšem na světě už před Zákonem, ale když není Zákon, hřích se nepočítá.*

- Hřích byl tou původní příčinou smrti. Nemoci a choroby jsou jen nedospělé formy smrti. Adam byl prvním člověkem, který zhřešil (Gen 2:17), ale hřích má svůj původ u ďábla. On byl první, kdo zhřešil.
- Existují dvě hlavní příčiny nemocí a chorob, ale obě spadají do teritoria našeho nepřítele.
 - Přirozené: Způsobeno virem, bakteriemi, životním stylem a/nebo zraněními.
 - Démonické: Způsobeno duchem nemoci nebo prokletím.
- Ale ono vlastně ani nezáleží na tom, jestli ten problém je přirozený nebo démonický, jednáme s ním stejně. Ježíš zemřel za oba typy. A protože oba typy patří do ďáblova teritoria, oba typy jsou démonické, ať se vám to líbí nebo ne.
- Křesťanství polopatě: Když to je nemoc, uzdrav člověka. Když je to démon, vyžeň ho. Když je to prokletí, zlom ho.
- Hřích se nepočítá, když není zákon. Protože je Kristus KONCEM Zákona všem, kdo věří, hřích se nám nepočítá. To činí všechny nemoci nelegální nehledě na to, jestli jejich kořeny jsou přirozené nebo duchovní. Tou prapůvodní příčinou byl hřích a s tím už je amen.
- Představte si, že jste ve vězení. Váš zločin (hřích) vás zavřel do vězení (nemoc). Když jste osvobozeni od žaloby (je vám odpuštěno), zůstanete ve vězení nebo odejdete?

Nepřítel			Bůh		
Jan 10:10a <i>Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil;</i>			Jan 10:10b <i>já jsem přišel, aby měly život – život v plnosti.</i>		
Krást	Zabíjet	Ničit	Obnovit	Dát Život	Zacelit

- VŠECHNY nemoci a choroby jsou ilegální (nemají žádné právo) a vzpírají se dokonanému dílu kříže. Nemusíte vždycky zjišťovat, proč je určitá osoba nemocná. Lepší je vědět, proč může být osvobozena. Oni ví, proč jsou nemocní. Neví ale, že evangelium je Boží mocí ke spasení (Řím 1:16).
- **Pod Novou smlouvou** nemoc nikdy nemá svůj původ u Boha a On nikdy nezaviňuje ani nedává svolení žádným nemocem z žádného důvodu.
- Kdekoliv uvidíte příklady lidí, kteří umírali kvůli nemoci seslané Bohem, bylo to jen kvůli toho, že stále platila Stará smlouva. Bůh se vztahoval k lidem skrze zákon, který prokletím trestal neposlušnost. Některými z těch prokletí byly nemoci, choroby a smrt.
- Bůh zrušil prokletí tím, že učinil Ježíše prokletím za vás. Tudíž všechny kletby zákona (včetně nemocí) jsou nelegální.

- Ale to, že jsou ilegální, ovšem neznamena, že neexistují. Je naším pověřením nastolit spravedlnost na zemi tak, jako je na nebi.
- Když přinášíme Jeho Království do našeho světa, musíme z nelegálního učinit legální (Mat 12:28). Z nemoci do zdraví, ze smrti do života, z prokletí do požehnání. Nemůžeme to učinit, pokud věříme, že Bůh stojí za nemocemi, prokletími nebo smrtí.

Matouš 12:25 *Ježíš ale znal jejich myšlenky, a tak jim řekl: „Každé království rozdělené samo proti sobě zpustne a žádné město nebo dům rozdělený proti sobě neobstojí.*

- Jestli Bůh uzdravuje, ale zároveň taky dává nemoci, Jeho království je rozděleno. Proto nemůže způsobovat nemoci.
- Jestli Bůh dává život, ale zároveň taky zabíjí, Jeho království je rozděleno. Proto nemůže zabíjet.
- Jestli Bůh žehná, ale zároveň taky proklíná, Jeho království je rozděleno. Proto nemůže proklínat.
- Bůh **NIKDY** nepoužívá nemoc, aby nás něčemu naučil. K tomu má své Slovo (2. Tim 3:16), Ducha svatého (Jan 16:13) a Pomazání (1. Jan 2:27).
- Jestli tvrdíte, že Bůh používá nemoci k výchově, můžete taky nazvat Slovo (Ježíše), Ducha svatého a Pomazání (pozice v Kristu) nemocí.
- Kdyby Bůh používal nemoc jako lekci, tak byste se měli modlit, aby se symptomy zhoršily, abyste se tu lekci opravdu pořádně naučili. Jestli věříte, že Bůh používá nemoci, aby vás učil, tak jste ve vědomé a úmyslné vzpouře vůči Jeho vůli, když jdete k doktorovi žádat o pomoc. Jestli nemoc byla od Boha, aby vás k Němu přitáhla, modlete se, aby každý člen vaší rodiny dostal rakovinu, aby všichni mohli být blíže Bohu. Vy byste jim to nepřáli, tak proč si myslíte, že Bůh by to tak chtěl?
- Kdyby nemoc byla od Boha, tak by to znamenalo, že kdybyste šli k Bohu prosit o uzdravení, tak byste žádali o záchranu toho, který vám tu nepříjemnou situaci způsobil. To je dost hloupé. To je jako kdybyste šli za školním agresorem, který vás šikanuje a prosili byste ho o to, aby vás chránil od sebe samého.

Závěr:

Chovejte se ke každé nemoci stejně, ať je způsobena přirozeně nebo fyzicky. Destrukce je ďáblová práce. Pro nadvládu zla stačí to, aby dobří lidé nedělali nic. I doktoři ví, že nemoci jsou špatné a to je důvod, proč zasvětili své životy tomu, aby je vymýtili. Lékařství není nadpřirozené, je to jen přirozená cesta uzdravování, která ovšem má své chyby (cena, vedlejší účinky, špatná diagnóza,...). My nejsme ani proti doktorům ani proti medicíně. My jsme prostě pro Boha. Toto je o nadpřirozeném uzdravování a ne o přirozených řešeních nebo dietách.

Nové stvoření

Upřímně se srovnajte s Ježíšem podle následujících kvalit. 1 značí nízkou kvalitu a 10 reprezentuje její dokonalost.

Kvality:	Ježíš:	Vy:	Verš:
Spravedlnost:	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	2. Kor 5:21
Svatost:	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	Ef 5:27, 1. Kor 3:17
Moc:	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	Skutky 1:8
Autorita:	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	Mat 28:18, Luk 10:19
Obdarování:	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1. Kor 12:7
Naplnění Duchem:	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	Řím 8:11
Sláva:	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	Jan 17:22
Požehnanost:	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	Ef 1:3
Úroveň přízně:	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	Ef 2:6

Další verše:

1. Jan 4:17 *Takto láska mezi námi došla naplnění, takže smíme mít smělou důvěru v soudný den – vždyť jsme na tomto světě takoví, jako je on.*

Řím 8:11 *Přebývá-li ve vás Duch Toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, pak Ten, který vzkřísil z mrtvých Krista, obživí i vaše smrtelná těla svým Duchem, který ve vás přebývá.*

Řím 8:14-17 *Všichni, kdo se dají vést Božím Duchem, jsou totiž Božími syny. 15 Nepřijali jste přece ducha otroctví, abyste se znovu báli. Naopak, přijali jste Ducha synovství, v němž voláme Abba, Otče! 16 Sám Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. 17 A jsme-li jeho děti, pak jsme i dědicové, totiž dědicové Boží a spoludědicové Kristovi. Máme-li tedy podíl na jeho utrpení, budeme mít podíl i na jeho slávě.*

1. Kor 6:17 *Kdo se však spojuje s Pánem, je s ním jeden duch.*

2. Petr 1:3-4 *Všechno, co potřebujeme k životu a zbožnosti, nám darovala jeho božská moc, když jsme poznali Toho, který nás povolal ve své slávě a ušlechtilosti. 4 Takto nám byla darována vzácná a veliká zaslíbení, abyste skrze ně získali účast na Boží povaze a unikli zkáze, do níž se svět ve své žádostivosti řítí.*

Ef 1:3 *Požehnán buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebesích!*

Jan 14:20 *V ten den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně a já ve vás.*

Jan 17:20-23 *Neprosím ale jen za ně. Prosím i za ty, kteří ve mě uvěří skrze jejich slovo. 21 At' jsou všichni jedno, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě; at' jsou i oni jedno v nás, aby svět věřil, že jsi mě poslal. 22 Dal jsem jim slávu, kterou jsi dal mně, aby byli jedno, jako*

my jsme jedno. 23 Já v nich a ty ve mně, aby byli **dokonale jedno** a aby **svět poznal, že jsi mě poslal a že jsi je miloval, jako jsi miloval mě.**

2. Kor 5:17-21 Kdo je v Kristu, **je nové stvoření.** Staré pominulo – hle, je tu nové! 18 A to všechno je z Boha, který nás se sebou smířil skrze Krista a **pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření.** 19 Bůh v Kristu uzavřel se světem mír! Přestal lidem počítat viny a **zprávu o tom smíření svěřil nám.** 20 Proto tedy jako **Kristovi velvyslanci** prosíme na místě Kristově, jako by **skrze nás** žádal Bůh: Smiřte se s Bohem. 21 On toho, který byl bez hříchu, učinil hříchem kvůli nám, **abychom se my v něm stali Boží spravedlností.**

Už to vidíte?

2. Kor 5:17 Kdo je v Kristu, **je nové stvoření.** Staré pominulo – hle, je tu nové!

- Vy JSTE nové stvoření – jiní, než jací jste byli v minulosti.
- Bůh není evolucionista. On vás stvořil nově. Nevyvinuli jste se do Božího syna, vy jste se tak narodili. Stejně tak se ani nevyvinete do super-křesťana na příští konferenci poté, co na vás nějaký známý Boží muž vloží ruce nebo když si přečtete další křesťanský bestseller. Ježíš zemřel, aby vás učinil tím, kým jste. Jednoduše buďte.

Ef 2:10 Jsme přece **jeho dílo!** Bůh nás v Kristu Ježíši stvořil k dobrým skutkům, které předem připravil, abychom se jim věnovali.

- Bůh vás učinil nově. Už s tím nemáte nic společného kromě toho, že jste řekli: „Ano, věřím.“
- On vás učinil nově z mnoha důvodů. Jedním z nich je, že nám tím umožnil, abychom kráčeli v Jeho dobrých skutcích. To neznamená jen žít morální, svaté a poslušné životy. To znamená být Kristem na zemi, činit stejné skutky jako On a větší. Uzdravovat nemocné, vyhánět démony, přinášet království těm, kteří ho potřebují.
- Abychom byli jako Kristus, tak musíme být znovzrozeni – stát se novým stvořením.

Ef 4:23-24 Obnovujte ducha své mysli 24 a **oblékněte se do nového člověka stvořeného k Božímu obrazu, plného spravedlnosti, svatosti a pravdy.**

- Nové stvoření je stvořeno v plné spravedlnosti a svatosti. To znamená, že vy jste stvořeni v spravedlnosti a svatosti. To je to, čím a kým jste a ne tím, co děláte.
- Kriminální činnost je všechno, co kriminálník činí. Hříšný skutek je cokoli, co hříšník činí. Ať je to dobré nebo špatné, když hříšník koná, je to hříšné. Proto je i tvoje nejlepší snaha jen jako špinavé hadry.
- Když už jste se jednou stali Boží spravedlností v Kristu, vaše skutky jsou svaté a spravedlivé. Když si myjete zuby, je to svaté a spravedlivé. Když řídíte auto, je to svaté a spravedlivé. Když uctíváte Boha, je to svaté a spravedlivé. Když sloužíte nemocným, je to svaté a spravedlivé.
- Největším důvodem, proč věřící nekrácejí v moci, je nepochopení nového zrození a ignorance nového stvoření. Buďte proměněni obnovou své mysli!

Galatským 3:27 Všichni, kdo jste pokřtěni do Krista, **jste se do Krista oblékli.**

- Oblékání se do Krista není něčím, co byste vy mohli udělat. Je to Jeho práce. Vy jste se do nového člověka oblékli, když jste byli spaseni. Stalo se to při znovuzrození.
- Pavel v Efeském hovoří o oblékání nového člověka a v Galatským zase o oblékání se do Krista. To znamená, že ten nový člověk, do kterého se oblékáme, je Kristus, stvořený ve spravedlnosti a svatosti.

- Podle Bible jste Kristus s kůží. Nežiješ už ty, ale Kristus v tobě, ne? Oblékli jste se do Krista. Tak podle toho jedněte!
- Kristus znamená Pomazaný. Teď jste v úřadě toho Pomazaného (Luk 4:18-19). Byli jste pokřtěni do Pomazaného a taky jste se do něho oblékli.

Život nového stvoření: Boží synové

Římanům 12:1-2 Pro Boží milosrdenství vás vyzývám, bratři, abyste vydávali své životy Bohu jako živou, svatou a příjemnou oběť; to bude vaše pravá bohoslužba. 2 **Nenechte se formovat tímto světem – raději se nechte proměňovat obnovou své mysli, abyste dokázali poznat, co je Boží vůle – co je dobré, náležité a dokonalé.**

- Transformace je spojena s obnovou mysli. Myslete jinak. (To je taky skutečná definice pokání.)
- Proč? Abyste dokázali poznat Boží vůli a ne o ní jen mluvili.
- Proměnit svou mysl musíte vy. Bůh dává zjevení, ale vy ho musíte použít.
- Boží vůle se neděje spontánně. On tady dal vás, abyste ji pro Něj činili.

Filemon 1:6 Modlím se, aby se sdílení tvé víry naplno projevilo díky poznání všeho dobrého, co máme v Kristu.

- Víra se projevuje, když ty věci poznáváme a ne tím, když je popíráme. Ty dobré věci, které máme v Kristu, nejsou jen Jeho, jsou i vaše! Jste rovnocennými spoludědici!
- Nemůžete mít víru v Boha větší, než je vaše poznání Boha. (Hos 4:6). Kdybyste nevěděli, že Bůh zachraňuje, proč byste v Něj věřili? Kdybyste nevěděli, že Bůh uzdravuje, proč byste věřili, že vás uzdraví?

Řím anům 16:20 Bůh pokoje už brzy rozdrtí satana pod vašima nohama.

- POD VAŠIMA NOHAMA! Bůh ho bude drtit, když šlápnete.

Matouš 28:18-20 Ježíš k nim přistoupil a řekl: „**Je mi dána veškerá moc** na nebi i na zemi. 19 Proto jděte. Získávejte učedníky ze všech národů, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého 20 a **učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.** A hle, **já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.**“

- Na všem, co bylo dáno Ježíši, s Ním máme 100% podíl, protože jsme Jeho spolu-dědicové. On má VEŠKEROU autoritu a my máme VŠECHNO z Něj.
- On nás NIKDY neopustí. Nemusíte ho prosit, aby přišel. Jestli někde jste, On tam je taky, protože On a vy jste jedno.
- Co je tedy učil, že máme taky zachovávat?

Lukáš 9:1-6 Ježíš pak svolal svých Dvanáct, dal jim sílu a moc vyhánět všechny demony a **uzdravovat nemoci** 2 a **poslal je ohlašovat Boží království a uzdravovat nemocné.** 3 Řekl jim: „Nic si na tu cestu neberte: ani hůl ani mošnu ani chléb ani peníze; neberte si ani náhradní košile. 4 Do kteréhokoli domu vejdete, zůstaňte tam a odtud zas jděte dál. 5 Kdekoli by vás nepřijali, vyjděte z toho města a setřeste si prach z nohou na svědectví proti nim.“ 6 **A tak vyšli a chodili po okolních vesnicích. Kázali evangelium a všude uzdravovali.**

- On jim přikázal kázat a uzdravovat
- Oni to dělali VŠUDE!

Lukáš 10:8-9 V kterémkoli městě vás přijmou, jezte, co vám nabídnou. 9 **Uzdravujte v tom městě nemocné a říkejte jim: „Přišlo k vám Boží království.“**

- Kažte a pak uzdravujte, uzdravujte a pak kažte. Je jedno v jakém pořadí, jen to prostě

dělejte. Proč na pořadí nezáleží? Protože někteří lidé vám budou naslouchat, ale neuvěří, dokud neuvidí. Jiní zase budou ignorovat všechno, co řeknete, ale když je uzdravíte, tak budete mít jejich pozornost.

Marek 16:14-18 Nakonec se ukázal jedenácti, když byli spolu u stolu. Vyčítal jim jejich nevíru a tvrdost srdce, protože nevěřili těm, kdo ho viděli vzkříšeného. 15 Potom jim řekl: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. 16 Kdo uvěří a pokřtí se, bude spasen, ale kdo neuvěří, bude odsouzen. 17 **Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení:** v mém jménu budou vymítat démony, budou mluvit v nových jazycích, 18 budou brát hady, a kdyby vypili něco jedovatého, nijak jim to neublíží; budou vkládat ruce na nemocné a ti se uzdraví.“

- Tato znamení (uzdravení, vysvobození) budou následovat věřící. To znamená, že to vyjde z vaší iniciativy, Duch to bude následovat a potvrdí svou mocí.
- Jedinou kvalifikací je věřit. A to je na vás.
- Ano, existují i dary uzdravení, ale o tom to není.

Ok, ale takto to dělal Ježíš a Jeho učedníci. Nevztahuje se to jen na ně?

Jan 14:12-14 Amen, amen, říkám vám: **Kdo věří ve mne, bude dělat skutky, které dělám já. A bude dělat ještě větší skutky,** neboť odcházím k Otci. 13 **O cokoli poprosíte v mém jménu,** to udělám, aby byl Otec oslaven v Synu. 14 **Když mě budete o něco prosit** v mém jménu, já to udělám.

Jan 20:21 „Pokoj vám,“ opakoval Ježíš. **Jako mě poslal Otec, i já posílám vás.**“

- Opět jedinou kvalifikací ke konání STEJNÝCH skutků, jako konal Ježíš, je v Něj věřit. Jestli věříte, jste kvalifikovaní.
- Ať jde o cokoli, Bůh to dokáže. Chápete to? On je TAK dobrý!
- Jsme posláni stejně, jako byl Otcem poslán Ježíš. Jak by nás mohl Bůh poslat jako Ježíše na tento svět bez toho, aniž by nám dal přístup ke všemu, k čemu měl Ježíš přístup. Jak bychom mohli konat stejné a větší skutky, kdyby nám nebyla dána stejná moc a autorita?

Závěr:

2. Kor 1:19-20 Boží Syn Ježíš Kristus, kterého jsme u vás já, Silvanus a Timoteus zvěstovali, přece **nebyl „ano a ne“.** **V něm bylo a je pouze „ano“!** 20 **V něm je „ano“ ke všem Božím zaslíbením a skrze něj zní naše „amen“ ke slávě Boží.**

- Všechny zaslíbení jsou „ano“ a „staniž se“ v Kristu. Je to část vašeho dědictví. Kdyby vaši rodiči zemřeli a zanechali vám milión dolarů, kladli byste si na něj nárok nebo ne? A kdyby někdo přišel a řekl, že to sice tak řekli, ale nemysleli to, odpověděli byste: „Ale tak jo, asi byla řeč o někom jiném.“ anebo byste řekli, „promiň, ale lžeš. Mám to černé na bílém, že mysleli mě. To jsou moje peníze a já je taky získám.“?
- Stejným způsobem to máte černé na bílém, podepsáno krví Beránka. Zaslíbení jsou vaše. Nehraje si se lží, ta jen chce ukrást vaše dědictví.

Evangelium Božího království

- Co učedníci kázali? Byla to smrt, pochování a vzkříšení Ježíše?
- Ježíš se jim mnohokrát snažil vysvětlit Svou smrt a vzkříšení, ale oni to nechápali. A když to nechápali, jak by to mohli zvěstovat, když tomu sami nerozuměli?

Lukáš 9:44-45 „Dobře si pamatujte tato slova: Syn člověka bude vydán do lidských rukou.“
45 Oni však ten výrok nepochopili. Jeho smysl jim zůstal skryt, takže mu nerozuměli, ale báli se ho zeptat.

- Toto se odehrálo, zatímco Ježíš vyslal 12 a 70 učedníků. Těch dvanáct se právě vrátilo z kázání království a uzdravování nemocných. Až po tomto Ježíš vysvětlil svou smrt a vzkříšení. Takže tedy nekázali smrt, pochování a vzkříšení... co tedy kázali?
- Kázali Boží království.
- Evangelium (dobrá zpráva) o Božím království (vláda, nadvláda, moc).
- Boží království = Boží vláda, nadvláda a moc nade VŠÍM.
- A učedníci to kázali a demonstrovali.

Marek 16:20 Oni vyšli a **kázali všude a Pán jim pomáhal a potvrzoval Slovo** **znameními, která je doprovázela.**

- Bůh vám bude pomáhat a bude potvrzovat Své Slovo. Bude to dělat KDEKOLIV.
- Musíte jen jít s Duchem svatým a znamení vás budou doprovázet. Nemusíte se modlit, aby se Bůh nějak hnul nebo aby něco udělal. On se nikde nezasekl. Vy možná ano, ale On ne.
- Jestli vaše evangelium funguje pouze v rámci čtyř stěn vaší „církve“ nebo náboženské organizace, není to evangelium. Evangelium funguje kdekoliv. Možná není všude přijato, ale i tak to funguje.

1. Tes 1:5 **neboť naše evangelium k vám nepřišlo jen ve slově, ale také v moci,** v Duchu svatém a v plné jistotě. Sami víte, jak jsme u vás žili pro vás.

- Evangelium, které přichází pouze ve slově, nedosahuje svého potenciálu. Bez moci, která přináší důkazy a ujištění, jste o království pouze slyšeli, ale neměli jste na něm podíl.

Římanům 15:18-19 Neodvážil bych se něco říkat, kdyby to skrze mě Kristus také nekonal k přivedení pohanů k poslušnosti slovem i skutkem, 19 **v moci divů a zázraků, v moci Božího Ducha, takže jsem od Jeruzaléma až po Illyrii vše kolem dokola naplnil Kristovým evangeliem.**

- Pro úplné kázání evangelia je třeba mít divy a zázraky.

1. Kor 2:4-5 **Mé poselství a kázání nespočívalo v přesvědčivých a moudrých řečech, ale v prokázání Ducha a jeho moci, 5 neboť jsem nechtěl, aby se vaše víra zakládala na lidské moudrosti, ale na Boží moci.**

- Nepotřebujeme přesvědčivá slova nebo být zkušenými rétory. Máme vše, co potřebujeme: Božího Ducha. Je to super, jestli umíte skvěle mluvit, ale pokud vám to moc nejde, nenechte se tím zastavit. Mojžíš dobře nemluvil a podívejte se, co dokázal.
- Víra, která se zakládá na lidské moudrosti, nikoho nezachrání

1. Kor 4:20 Boží království totiž není v řeči, ale v moci.

- Boží království nespočívá ve vykládání o Božím království, ale v jeho demonstraci. (Mat 12:28)

Matouš 12:28 Vymítám-li však démony Božím Duchem, jistě k vám přišlo Boží království.

- Království se vyznačuje prokázáním moci: ničením skutků nepřítele.

Skutky 10:38 Ježíše z Nazaretu Bůh pomazal Duchem svatým a mocí. Kamkoli přišel, konal dobro a uzdravoval všechny soužené od d'ábla, protože Bůh byl s ním.

- Ježíš přinášel Království v moci ničením nemocí a vyháněním démonů.

Jan 10:37-38 „Nedělám-li skutky svého Otce, nevěřte mi. 38 Pokud je však dělám, i kdybyste nevěřili mně, věřte těm skutkům, abyste poznali a věděli, že Otec je ve mně a já v něm.“

- Sám Ježíš řekl: „Jestli vám to, co říkám, nedokážu prokázáním moci, nevěřte mi.“

Lukáš 17:20-21 Když se ho jednou farizeové zeptali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim: „Boží království nepřichází zjevně. 21 Nebude možné říci: „Je tu!“ anebo: „Je tam.“ Boží království už je přece mezi vámi!“

- Kde je Království? V nás nebo mezi stěnami církve?
- Jak si tak obnovujeme naše mysli, jsme proměňováni a tím je nám umožněno prosazovat Království do životů těch, kteří to potřebují: kdykoliv to potřebují a to, ať se to týká čehokoli.
- Přinášíte Království prostřednictvím vyhánění démonů, uzdravování nemocných a tím, že je přivádíte k Bohu.
- Stejně jako přehrada, která zadržuje vodu: když tu hráz rozbijete, voda bude automaticky téct. Ta hráz je jako démon, kterého potřebujete vykopnout. Pak voda království se bude moct vehnat dovnitř.

Marek 16:15-18 Potom jim řekl: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. 16 Kdo uvěří a pokřtí se, bude spasen, ale kdo neuvěří, bude odsouzen. 17 Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: v mém jménu budou vymítat démony, budou mluvit v nových jazycích, 18 budou brát hady, a kdyby vypili něco jedovatého, nijak jim to neublíží; budou vkládat ruce na nemocné a ti se uzdraví.“

Jan 14:12 „Amen, amen, říkám vám: Kdo věří ve mne, bude dělat skutky, které dělám já. A bude dělat ještě větší skutky, neboť odcházím k Otci.“

Závěr:

Boží království mělo vždy nadvládu a moc nad nemocí, chorobu, ďáblem atd. Ježíš nám dává přístup do Své vlády. Ježíš je naším pasem, který potřebujeme, abychom žili v Království. Kázat Království znamená hlásat Boží vládu a moc nade vším. Jestli jste nemocní, deklarujte Boží vládu nad démonem, který vás činí nemocným a přikažte mu, ať vypadne!

Vedení a pomazání

Matouš 4:1 *Tehdy byl Ježíš veden Duchem na poušť, aby tam byl pokoušen od ďábla.*

- Ježíš byl veden Duchem na poušť, aby byl pokoušen (zkoušen a lákán) ďáblem.

Matouš 6:13 *A neuved' nás v pokušení, ale vysvobod' nás od zlého.*

- Z uvedeného verše je zřejmé, že takový druh vedení a „pouštní zážitek“ není Boží vůli pro náš život.

Římanům 8:14 *Všichni, kdo se dají vést Božím Duchem, jsou totiž Božími syny.*

- Boží synové jsou vedeni. Jste synem (dcerou)? Pak jste veden(a).
- V kontextu této kapitoly to znamená umrtvování skutků těla. (Vedení milostí a ne zákonem).

Jan 16:13 *Až ale přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy.*

- Duch svatý vás uvede do pravdy. Když poznáte pravdu, tak podle ní můžete jednat.
- „Pro poznání Boží vůle přečtěte Bibli. Pro vedení Duchem konejte Bibli.“ - Lester Sumrall

Jakub 1:22 *Tímto slovem je ale potřeba se řídit – nenamlouvejte si, že mu stačí naslouchat!*

- Jestli tomu jen nasloucháte, tak klamete sami sebe. Neusnadňujte ďáblu jeho dílo.

Matouš 7:24-27 *„Každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podobný moudrému muži, který postavil svůj dům na skále. 25 Pak padl déšť, přišly záplavy, strhly se vichřice a udeřily na ten dům, ale ten nespadol, protože byl založen na skále. 26 Každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude však podobný bláznovi, který svůj dům postavil na písku. 27 Pak padl déšť, přišly záplavy, strhly se vichřice a udeřily na ten dům, a ten spadl a jeho pád byl hrozný.“*

- Moudrý muž slyší a koná. Blázen slyší a nekoná.
- To je důvodem, proč jsme hned na začátku řekli, že Boží slovo je naší nejvyšší autoritou, co se víry a skutků týče.
- Nepotřebujete speciální vedení, máte Slovo. Uzdravení je součástí Kristovy oběti, takže nikdy nemůžete být mimo Boží vůli, když budete sloužit uzdravením.
- Duch svatý vás nikdy nemůže vést, abyste udělali něco, co je proti Písmu. Jestli vás specificky povede, což taky někdy dělá, bude to v souladu s Písmem. Takže když budete konat podle Písma, bude to v souladu s jakýmkoliv vedením tak či onak.
- Ono „velké pověření“ (Marek 16:15-18) je příkaz. A příkaz sám o sobě určitým vedením je, jinak by to byl pouhý návrh. Co jiného by vedení bylo, když ne instrukce či svolení, abyste něco udělali?

Skutky 16:4-10 *Když pak procházeli města, předávali jim závazná rozhodnutí, na nichž se usnesli apoštolové a starší v Jeruzalémě. 5 Církev pak sílily ve víře a rostly v počtu každý den. 6 Procestovali Frygii a Galacii, protože jim Duch svatý zabránil kázat Slovo v Asii. 7 Když se přiblížili k Mysii, pokoušeli se jít do Bitynie, ale Duch Ježíšův jim to nedovolil. 8 Obešli tedy Mysii a dorazili do Troady. 9 Tam měl Pavel v noci vidění. Stál před ním nějaký Makedonec a prosil ho: „Přijď do Makedonie a pomoz nám!“ 10 Jakmile Pavel přijal to vidění, ihned jsme se rozhodli vyrazit do Makedonie, přesvědčení, že nás Bůh povolal, abychom jim kázali evangelium.*

- Pavel a jeho společníci procházeli města a plnili Ježíšovo poslání. Zatímco dělali to

všeobecné, Duch svatý jim dal specifické instrukce.

- Duch svatý jim zakázal jít do Asie. To neznamena, že to nebyla Boží vůle, aby Asie byla spasena, protože Filipi i Thessaloniki leží v Asii. Když naplňujete to všeobecné poslání, můžete přijmout specifické vedení. Skrze Makedonii se celá Asie otevřela evangeliu.

1. Sam 10:6-7 *Tedy tě uchvátí Duch Hospodinův, začneš prorokovat s nimi a proměníš se v jiného člověka. 7 Až se ti vyplní tato znamení, dělej, co se ti naskytne, neboť Bůh je s tebou.*

- Byli jste spaseni a proměnili jste se do nového člověka? Žije ve vás Ježíšův Duch? Pak tedy dělejte, co se vám naskytne, protože Bůh je s vámi. (Žid 13:5, Mat 28:20)
- Jestli se vám naskytne příležitost uzdravení, uzdravujte. Když proroctví, prorokujte. Když osvobození, osvobozujte.
- „Ale já nevím jak.“ Začněte s tím, co víte a uče se za pochodu z vašich zkušeností.

Slovo poznání

- Často můžeme dostat slovo poznání o nějaké specifické nemoci. To se může stát několika způsoby. Buď to prostě víte nebo to například ucítíte na vlatním těle.

Jestli jste se za někoho chtěli modlit, ale neučinili jste tak, protože jste se necítili být vedeni, pak byste tedy měli být větší než Bůh, protože jste pro někoho chtěli uzdravení více než On.

Proč vkládáme ruce?

Abakuk 3:4 *Jeho jas je jako svítání, z jeho ruky září paprsky – tam je zdroj jeho sil.*

- Bůh ukryl Svou moc do Svých ruk.
- Slovo přeložené jako 'paprsky' je stejným slovem, jaké se používá pro elektřinu. To je důvodem, proč mnoho lidí popisují brnění, náboj či elektřinu v těle, když jim sloužíme.
- Nemusíte cítit elektřinu, aby to fungovalo. Neřidte se pocity, ale vírou. (2. Kor 5:7)
- Nemusíte se cítit pomazaně, abyste jednali pomazaně...

1. Jan 2:20 *Vy ale máte pomazání od Svatého a všichni rozumíte.*

- Řecké slovo „Chrisma“ znamená speciální vybavení Svatého Ducha. Vybavení JE Svatý Duch samotný. Jestli Ho máte, jste pomazáni. V Bibli nenajdete žádný verš, který by popisoval více druhů pomazání.

Lukáš 4:18-19 *„Duch Hospodinův je nade mnou, a proto neboť mě pomazal nést evangelium chudým. Poslal mě vyhlásit propuštění zajatým a prohlédnutí slepým, propustit soužení na svobodu. 19 A vyhlásit léto Hospodinovy milosti.“*

- Duch Hospodinův byl na Ježíši, protože byl pomazaný. Pomazání přináší Ducha, Duch nepřináší pomazání.
- 1. Sam 9:15-16 – Bůh řekne Samuelovi, že si vyvolil Saula, aby byl králem. Řekne mu, aby ho pomazal.
- 1. Sam 10:1 - „Hospodin tě právě pomazal za vůdce nad jeho dědictvím.“ Samuel mu na hlavu vylil nádobku s olejem jako symbol toho, že ho Bůh pomazal.
- 1. Sam 10:6 – Až po pomazání Saula uchvátí Duch Hospodinův a PROMĚNIL SE DO NOVÉHO ČLOVĚKA. (předobraz nového stvoření)

Galatským 3:26-27 Všichni jste se vírou v Krista Ježíše stali Božími dětmi. 27 Všichni, kdo jste pokřtěni do Krista, jste se do Krista oblékli.

- Jestli jste Božími dětmi, pak jste pokřtěni do Krista (Pomazaný) a oblékli jste se do Krista (Pomazaný). Máte Kristovo pomazání! Jak jinak by Bůh mohl očekávat, že budete činit stejné a větší skutky, než jaké konal Kristus, kdyby vám dal nějaké jiné či menší pomazání. To je prostě nefungovalo.

2. Petr 1:2-4 Milost vám a hojný pokoj skrze poznání našeho Boha a Ježíše, našeho Pána.

3 Všechno, co potřebujeme k životu a zbožnosti, nám darovala jeho božská moc, když jsme poznali Toho, který nás povolal ve své slávě a ušlechtilosti. 4 Takto nám byla darována vzácná a veliká zaslíbení, abyste skrze ně získali účast na Boží povaze a unikli zkáze, do níž svět ve své žádostivosti řítí.

- Všechno znamená VŠECHNO, co potřebujeme k životu a zbožnosti. Nechybí vám ani pomazání ani moc, svatost, spravedlnost, autorita atd.

1. Jan 2:27 Ve vás však zůstává to pomazání, které jste přijali od něj, a nepotřebujete, aby vás někdo poučoval. To pomazání vás učí všemu a je skutečné – není to žádný klam! Jak vás naučilo, zůstávejte v něm.

- „Jste přijali“ je sloveso v minulém čase, takže jste ho už přijali.
- To pomazání ve vás zůstává. Nepřichází a neodchází. Kdyby přišlo a odešlo, tak byste byli pokaždé znovuzrozeni při jeho odchodu.
- A když to pomazání tedy žije v nás a Duch svatý je tím pomazáním, nemusíme čekat na Něj, aby se „projevil“. Když tam je, tak tam prostě je. (1. Kor 6:17)
- Znamení vás následují. To znamená, že vás Duch svatý následuje a potvrzuje Jeho slova.

Efeským 1:3 Požehnán buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, **který nás v Kristu poženal veškerým duchovním požehnáním v nebesích.**

- Nazvali byste pomazání 'duchovním požehnáním'? Jestli ano, pak Boží slovo tedy říká, že máte veškeré duchovní požehnání. Které pomazání si tedy myslíte, že postrádáte?
- Jestli vás ďábel může přesvědčit, že něco nemáte, pak vás určitě dokáže zastavit, abyste to proti němu ani nepoužívali. Když vás dokáže přesvědčit, že jen speciálně pomazaní lidé mohou uzdravovat, pak nebudete vkládat ruce na nemocné a neosvobodíte je. Přestaňte věřit těm stupidním doktrínám, které vás učí o různých pomazáních.
- Jen králové, proroci a kněží byli pomazáni, jak čteme v Bibli. V Kristu zastupujete všechny tři funkce. Nejste pomazaný žalmista, pomazaný vedoucí či pomazaný uzdravitel. Nemáte speciální roucho, které by vám umožňovalo konat nadprirozené věci, máte Ducha svatého. On je tím pomazáním, On je tou Mocí. Přestaňte Ho znevažovat zapíráním Jeho vlivu a pomoci.

1. Jan 4:17 Takto láska mezi námi došla naplnění, takže smíme mít smělou důvěru v soudný den – vždyť jsme na tomto světě takoví, jako je on.

- Jako je On (ted' v nebi), takoví jsme my na tomto světě (ted' na světě).

Sečteno a podtrženo: Jste stále pomazaní, jako byl Ježíš pomazaný, aby uzdravoval, osvobozoval a hlásal Boží království.

Učíme se od Mistra a napodobujeme Je

Otázky, které je dobré si zodpovědět, když čtete o tom, jak Ježíš nebo učedníci uzdravovali nemocné:

- Jak to Ježíš dělal?
- Modlil se za nemocné?
- Prosil někdy Boha, aby někoho uzdravil?
- Tvořil před uzdravováním nějakou duchovní atmosféru za pomoci chválicího týmu?
- Postil se?
- Ptal se lidí, v jakém jsou hříchu, než je uzdravil?
- Vyžadoval někdy od lidí, aby vyznali své hříchy, než je uzdravil?
- Řekl někdy, „Je mi líto, ale nemůžu tě teď uzdravit, ještě nepřišel ten boží čas.“?
- Řekl někdy, „Je mi líto, ale tohle je dědičné prokletí, běž se hrabat ve své minulosti.“?
- Řekl někdy, „Je mi to líto, ale tato nemoc je tu od toho, aby tě něco naučila. Až se poučíš, přijď za mnou.“?
- Řekl někdy, „Promiň, ale pomazání ode mě odešlo a nemůžu ti pomoci, dokud se nevrátí.“?
- Řekl někdy, „Promiň, ale Duch teď není na mě, ale ve mně, musím se trochu postit.“?
- Řekl někdy, „Promiň, ale musíš mít více víry.“?

1. Kor 11:1 Říd'te se mým příkladem, tak jako já Kristovým.

- Imitování Krista je dobrý začátek. Dělejte věci, jak je dělal On.
- Jan 14:12 (Stejně a větší skutky)

Malomocný

Matouš 8:1-3 Když pak sestupoval z hory, šly za ním velké zástupy. 2 V tom přišel jeden malomocný a klaněl se mu se slovy: „Pane, kdybys jen chtěl, dokážeš mě očistit.“ 3 On vztáhl ruku a dotkl se ho se slovy: „Já to chci. Buď čistý!“ A jeho malomocenství bylo hned očištěno.

- Ježíš chtěl. A stále chce! (Je stejný včera, dnes i navěky...)
- Chci: průběhový čas tohoto slovesa v řečtině v podstatě znamená, „Já si nemůžu pomoci a musím tě uzdravit, protože to patří k mé přirozenosti. Kdybych tě neuzdravil, tak bych protiřečil vlastní vůli, mému slovu a mé podstatě.“
- Ježíš se ho dotkl a přikázal uzdravení slovy, „buď čistý!“ Žádné úmorně dlouhé modlitby, ale příkaz s autoritou.

Sluha římského setníka

Matouš 8:5-13 Když vcházel do Kafarnaum, přistoupil k němu římský setník a prosil ho: 6 „Pane, můj služebník leží doma raněn mrtvicí a strašně trpí.“ 7 Ježíš mu řekl: „Já přijdu a uzdravím ho.“ 8 Setník však odpověděl: „Pane, nezasloužím si, abys vešel pod mou střechu. Řekni jen slovo, a můj služebník bude uzdraven. 9 Sám jsem přece člověk, který podléhá velení a velí vojákům. Když někomu řeknu ‚Jdi,‘ jde; když řeknu jinému ‚Přijď,‘ přijde; když řeknu svému otroku ‚Udělej to,‘ udělá to.“ 10 Ježíš, překvapen tím, co uslyšel, řekl těm, kdo šli za ním: „Amen, říkám vám, takovou víru jsem nikde v Izraeli nenašel! 11 Říkám vám, že mnozí přijdou od východu i od západu a budou stolovat s Abrahamem, Izákem a Jákobem v nebeském království, 12 ale synové království budou vyvrženi do té venkovní tmy. Tam bude pláč a skřípění zubů.“ 13 Tomu setníkovi pak Ježíš řekl: „Jdi. Ať se ti stane, jak jsi uvěřil.“ A v tu chvíli byl jeho služebník uzdraven.

- Ježíš uzdravoval i na dálku. Osoba, které sloužíte uzdravením, nemusí být přítomna.
- Ježíš uzdravil služebníka na základě setníkovy víry. To znamená, že můžete mít víru za uzdravení někoho jiného.
- Ježíš řekl, že má velkou víru, protože rozuměl, jak funguje autorita. Porozumění autority je klíčem k chození ve víře.
- Proč byla jeho víra velká? Protože jako Říman neměl žádnou smlouvu s Bohem. Neměl žádné právo něco takového žádat. Potřebujete velkou víru na to, abyste požádali o něco, co vám nebylo zaslíbeno. Ale vy máte smlouvu s Bohem a to vám zaslubuje mnoho věcí. Nepotřebujete velkou víru k žádání.
- Ježíš uzdravil sluhu za použití několika slov. (Ne dlouhých modliteb...)

Petrova tchyně

Matouš 8:14-15 Když potom Ježíš přišel do Petrova domu, uviděl tam jeho tchyni, jak leží s horečkou. 15 Dotkl se její ruky, horečka ji opustila a ona vstala a začala ho obsluhovat.

Lukáš 4:38-39 Potom vstal a odešel ze synagogy do Šimonova domu. Šimonova tchyně byla sužována vysokou horečkou, a tak ho za ni poprosili. 39 Postavil se nad ni, pohrozil horečce a ta ji opustila. Ona pak hned vstala a začala je obsluhovat.

- Stejný příběh, různé perspektivy.
- Ježíš na ni položil své ruce a pokáral tu horečku. Mluvte ke svému problému.
- Když říkáte, „já tě kárám.“, tak to není kárání. Musíte ďáblovi přikázat, aby něco udělal.
- Postavil se nad ní. (To ukazuje Jeho pozici autority nad nemocí.)

Žena s krvotokem

Lukáš 8:43-48 Byla tam jedna žena, která už dvanáct let trpěla krvácením. Utratila všechno své živobytí na lékaře, ale žádný ji nemohl uzdravit. 44 Když se ale zezadu přiblížila k Ježíši a dotkla se cípu jeho roucha, její krvácení ihned přestalo. 45 „Kdo se mě dotkl?“ ptal se Ježíš. Když se nikdo nepřiznával, ozval se Petr: „Mistře, davy se na tebe mačkají a tlačí...“ 46 Ježíš ale opakoval: „Někdo se mě musel dotknout. Cítil jsem, jak ze mě vyšla moc.“ 47 Žena viděla, že se to neutají. S rozechvěním přistoupila, padla před ním a pověděla mu přede všemi, proč se ho dotkla a jak byla hned uzdravena. 48 „Dcero,“ odpověděl jí Ježíš, „tvá víra tě uzdravila. Jdi v pokoji.“

- Doktoři jí nemohli pomoci a to na nich utratila CELÉ své živobytí. Bůh ovšem žádné poplatky nevybírání! Nikdy nechoďte pro modlitbu za někým, kdo si za to něco účtuje. Možná vás budou chtít obalamutit tak, že to nazvou desátkem nebo obětí díkůvzdání. Kupování je kupování a Bůh není lehká žena, kterou si můžeme koupit. Nemůžete si koupit Jeho přízeň a lásku, můžete jen věřit.
- Přišla a došla se Ježíšových šatů. Žádné modlitby, kárání – pouhý dotek. A to ona se dotkla.
- Ježíš nevěděl, kdo se ho dotkl. Tolik k Božímu načasování a plánu pro vaše uzdravení. (Jezero Bethesda. Anděl rozvířil hladinu a kdokoliv do ní vešel, byl uzdraven.)
- Boží moc je kontinualní a trvalá. On řekl, „Budiž světlo!“ a světlo stále je. On řekl, „Jeho ranami jste byli uzdraveni.“ Víra vás spojuje s tímto zaslíbením. Pořád to tam je. Elektrárenská společnost taky vyrábí energii a dodává ji do vašeho domu. Musíte ale zapnout světla, abyste elektřinu využili.
- Ježíš řekl, že byla uzdravena na základě své víry. Takže můžete mít víru sami za sebe, ale to není jediná možnost. Setník měl víru za někoho jiného. Takže když nemáte víru sami za sebe, najděte někoho, kdo ji bude mít za vás.
- Tato žena se vystavovala nebezpečí, že ji ukamenují k smrti jen za to, že byla na tom

místě. Spáchala minimálně 3 hříchy, a i tak byla uzdravena. Hřích nezastaví Boží moc.

Talitha

Marek 5:35-42 Ještě to ani nedořekl, když přišli poslové z domu představeného synagogy se slovy: „Tvá dcera umřela. Proč ještě obtěžovat mistra?“ 36 Ježíš ale jejich slova neposlouchal. „Neboj se, jenom věř,“ řekl představenému synagogy. 37 Nikomu nedovolil, aby ho doprovázel, kromě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana. 38 Když přišel k domu představeného synagogy a uviděl veliký rozruch, všechny plačící a hlasitě naříkající, 39 vešel dovnitř a řekl jim: „Proč ten rozruch a pláč? To dítě neumřelo. Jen spí.“ 40 Oni se mu ale smáli. Když všechny vyhnal, vzal otce a matku dítěte i ty, kteří byli s ním, a vešel do místnosti, kde bylo dítě. 41 Vzal dívku za ruku a řekl jí: „Talitha kum,“ což se překládá: „Děvčátko, říkám ti, vstávej.“ 42 Ta dívka hned vstala a začala se procházet. Bylo jí dvanáct let. Přítomných se zmocnil nesmírný úžas,

- Kdo měl víru za Talithu? Očividně to nebyli lidé, kteří se Ježíšovi smáli.
- Ježíš všechny pochybovače vyhnal ven. Pro lidi je jednodušší vás stáhnout dolů, než se vámi nechat vytáhnout nahoru. Ale ani ta atmosféra nevěry nezastavila Ježíše. Povšimněte si, jak to vyřešil. Vyhnal nevěřící lidi ven. Nemusel Boha uctívat a chválit několik hodin, aby se dostal „do zóny.“
- Vy jste ta atmosféra. Vy jste to otevřené nebe. Neměníte atmosféru, abyste změnili lidi. Vyměníte lidi, aby se změnila atmosféra.
- Ježíš vzkřísil Talithu za pomoci několika slov a doteku. Žádné dlouhé modlitby, modlení se v jazycích, postění se, žádaní si jejího povolení, žádné ptání se Boha, jestli je to Jeho vůle...

Dva slepci

Matouš 9:27-30 Cestou odtud šli za Ježíšem dva slepci a křičeli: „Smiluj se nad námi, synu Davidův!“ 28 Když došel domů, slepci přišli za ním. „Věříte, že to dokážu?“ zeptal se jich Ježíš „Ano, Pane,“ odpověděli. 29 Dotkl se tedy jejich očí a řekl: „Ať se vám stane podle vaší víry!“ 30 Vtom se jim otevřely oči. Ježíš je přísně napomenul: „Dejte pozor, ať se to nikdo nedozví.“

- Věřit Bohu, že dokáže uzdravit, je dostatečná víra pro uzdravení.
- Ježíš se dotkl místa, které potřebovalo uzdravit a přikázal, aby se stalo podle jejich víry.

Němý člověk posedlý démonem

Matouš 9:32-33 Sotva odešli, vtom k němu lidé přivedli němého člověka posedlého démonem. 33 Když pak byl ten démon vyhnán a němý začal mluvit, zástupy užasly a říkaly „Něco takového je v Izraeli nevidáno!“

- V tomto případě vidíme, že démon způsoboval němotu. Když byl vyhnán, člověk mohl mluvit.

Démonem posedlý chlapec

Matouš 17:14-21 A když přišli k zástupu, přistoupil k němu jeden člověk, padl před ním na kolena 15 a řekl: „Pane, smiluj se nad mým synem. Má padoucnici a hrozně tím trpí. Často padá do ohně anebo do vody. 16 Přivedl jsem ho ke tvým učedníkům, ale nemohli ho uzdravit.“ 17 „Vy nevěřící a zvrácené pokolení!“ zvolal Ježíš. „Jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás budu snášet? Přiveďte mi ho sem.“ 18 Ježíš pak tomu démonovi pohrozil a on vyšel a chlapec byl v tu chvíli uzdraven. 19 Učedníci později přišli za Ježíšem a v soukromí se ho zeptali: „Proč jsme ho my nemohli vyhnat?“ 20 „Kvůli své malověrnosti,“ odpověděl jim. „Amen, říkám vám, budete-li mít víru jako zrnko hořčice, řeknete téhle hoře: ‚Přeji odsud tam,‘ a ona přejde a nic pro vás nebude nemožné.“ 21 Tento druh nevychází jinak než skrze modlitbu a půst.

- Učedníkům byla dána veškerá autorita nad všemi démony ještě před touto událostí, ale oni ani tak nemohli démona vyhnat.
- Ježíš přišel a vyhnal démona, čímž dokázal, že to bylo možné, že to byla Boží vůle a že to nemělo nic společného s Božím načasováním.
- Malověrnost učedníků byla důvodem jejich neúspěchu. Nemělo to nic co dělat s chlapcem, jeho hříchy, hříchy jeho otce ani s jinou podobnou tradiční doktrínou.
- Ježíš vyhnal démona tak, že mu pohrozil. Řekl mu, ať vyjde. Podívejme se na další zaznamenání tohoto případu:

Marek 9:25-27 *Když Ježíš uviděl, že se sbíhá zástup, okřikl nečistého ducha: „Němý a hluchý duchu, já ti prikazuji: vyjdi z něj a už do něj nevcházej!“ 26 A tak s křikem a velikým zmítáním vyšel. Chlapec zůstal jako mrtvý, takže mnozí říkali, že zemřel. 27 Když ho ale Ježíš vzal za ruku a zvedl ho, vstal.*

- Ježíš s autoritou démonovi udělil příkaz. Všimněte si vykřičníku!!!!
- Démoni se různě projevují, aby vás vyděsili a zastrašili, abyste je přestali vyhánět a nechali je být. Nenechte se oklamat jejich projevy. Pokračujte, nevzdávejte to!
- Malá víra hory přenáší. Ježíš nám řekl, že máme mluvit k horám a ne Bohu vykládat o našich horách. Jestli ta nejmenší špetka víry dokáže pohnout horou, tak nepotřebujete získávat víc a víc víry.
- Ježíš mluvil přímo k démonovi a vzal chlapce za ruku. Žádná svěcená voda, žádné kříže. Vždy dělal tu stejnou věc. Pokáral a položil ruce.

Kananejská žena

Matouš 15:21-28 *Ježíš pak odtud odešel a odebral se do okolí Týru a Sidonu. 22 Jedna kananejská žena z toho kraje šla za ním a křičela: „Pane, Synu Davidův, smiluj se nade mnou! Má dcera je hrozně posedlá dáblem.“ 23 On jí však neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a prosili ho: „Pošli ji pryč, když za námi pořád křičí.“ 24 Odpověděl jí tedy: „Byl jsem poslán jen ke ztraceným ovčím z lidu Izraele.“ 25 Ona však přistoupila a klaněla se mu se slovy: „Pane, pomoz mi.“ 26 „Není správné vzít chléb dětem a hodit ho psům,“ odvětil. 27 Ona však řekla: „Ano, Pane, ale i psi jedí zbytky ze stolu svých pánů.“ 28 „Jak velikou máš víru, ženo!“ odpověděl jí na to Ježíš. „Ať se ti stane, jak toužíš.“ A od té chvíle byla její dcera zdravá.*

- Ježíš v podstatě řekl třikrát „ne“ a jeho učedníci se ji snažili odehnat. Stejně ale odcházela s uzdravením pro dceru.
- 1 – Ježíš ji ignoroval.
- 2 – Učedníci Ho prosili, aby ji poslal pryč.
- 3 – Ježíš řekl, že nebyl poslán k ní. (Neměla smlouvu s Bohem).
- 4 – Ježíš řekl, že chléb pro děti je jen pro ty, kdo mají smlouvu.
- Ani jedna z těchto námitek ženu nezastavila. Kananejská žena měla velikou víru, protože neměla žádné právo o nic žádat. Odvolala se na Boží přirozenost a věřila, že On bude jednat spravedlivě.
- I když samotný Bůh řekne „ne“, můžete být uzdraveni.

Nazaret

Existuje mnoho případů, kdy Ježíš uzdravil zástupy lidí čítající tisíce. Nikdo z těch lidí nebyl spasen, všichni měli hřích, prokletí, neodpuštění, generační prokletí, nevíru atd. Žádná z těchto věcí nikdy nezastavila Ježíše ani mu nebránila v uzdravování. Ale jak to bylo s Nazaretem?

Marek 6:1-6 *Potom odtud odešel a přišel do svého domovského města; jeho učedníci šli s ním. 2 Když v sobotu začal učit v synagoze, mnozí z posluchačů žasli. „Odkud to má?“ ptali se. „Co to*

dostal za moudrost? A jak to, že se jeho rukama dějí takové zázraky? 3 Není to snad ten tesař, syn Marie a bratr Jakuba, Josefa, Judy a Šimona? Nejsou snad jeho sestry tady s námi?“ A tak se nad ním pohoršovali. 4 Ježíš jim odpověděl: „Prorok není beze cti; jedině ve své vlasti, u svých příbuzných a ve vlastním domě.“ 5 A nemohl tam vykonat žádný zázrak, jen na několik nemocných vložil ruce a uzdravil je. 6 Překvapen jejich nevírou pak obcházel okolní vesnice a učil.

- Lidé žasli, protože konal velké zázraky. O dva verše dál je psáno, že nemohl vykonat žádný zázrak. Tak co se tady děje?
- Zaprvé tady není psáno, že Ježíš lidi nemohl uzdravit. Je pouze řečeno, že několik lidí uzdravil.
- Představte si svoje město – kolik je v něm lidí? Představte si, že do vašeho města přijede kazatel. Kolik lidí se zúčastní shromáždění? Kolik lidí přijde dopředu na výzvu pro uzdravení? To je velký rozdíl v počtech. Jestli se jen 10 lidí z 100 000 uzdraví, tak bych taky řekl, že se tam mnoho velkých skutků neuskutečnilo.
- Ti, kdo přišli k Ježíši, byli uzdraveni. Ti, kdo nepřišli, nebyli uzdraveni. Ti, kteří nepřišli, nepřišli, protože nevěřili. Nevíra nezastavuje Boha, ale vám zabrání, abyste sáhli po Jeho pomoci. (Nevíera znamená nevěřit, že Ježíš je Spasitel. Jestli si nemyslíte, že je Spasitel, tak proč byste k němu chodili?)

Žena s duchem nemoci

Lukáš 13:10-17 V sobotu pak učil v jedné synagoze. 11 A hle, byla tam žena postižená už osmnáct let duchem nemoci; byla sehnutá tak, že se vůbec nemohla narovnat. 12 Když ji Ježíš uviděl, zavolal ji k sobě. „Ženo, tvá nemoc je pryč,“ řekl jí. 13 Vložil na ni ruce, a ona se hned narovнала a oslavovala Boha. 14 Představeného synagogy však rozhořčilo, že Ježíš uzdravoval v sobotní den, a tak řekl zástupu: „Je šest dní, kdy se má pracovat. Během nich přicházejte a nechte se uzdravovat, ale ne v sobotu!“ 15 „Pokrytče!“ odpověděl mu Pán. „Neodvazuje snad každý z vás v sobotu svého vola nebo osla od žlabu a nevodí ho napájet? 16 A tato dcera Abrahamova, kterou satan držel svázanou už osmnáct let, nesměla být v sobotu rozvázána ze svého pouta?“ 17 Když to řekl, všichni jeho protivníci se zastyděli, ale všechen zástup se radoval ze všech slavných skutků, které dělal.

- Měla tu nemoc už 18 let. Ježíš v podstatě řekl, že už jí z ní měli dávno vysvobodit.
- „Když ji Ježíš uviděl.“ Ježíš nebyl nějak veden k tomu, aby se za ní modlil. On zrovna učil. Zatímco učil, uviděl ženu a zavolal si ji dopředu. Viděl známky fyzického problému a podle toho taky jednal.
- Uzdravil ji slovy a vkládáním rukou.
- Představený synagogy se nezlobil proto, že Ježíš uzdravoval, ale že uzdravoval v sobotu. Byli tak zákoničtí, že byli zadržovali dobro, aby dodržovali tradice.
- Kdo tuto ženu svázel? Kdo ji osvobodil? Čí vůle je vás svázat? Čí vůle je vás vysvobodit? Bůh nemůže mít dvě vůle, to by měl rozdvojenou mysl.

Člověk s ochrnutou rukou

Marek 3:1-6 Když znovu přišel do synagogy, byl tu člověk s ochrnutou rukou. 2 Sledovali ho, zda jej uzdraví v sobotu, aby ho mohli obžalovat. 3 Ježíš tomu muži s ochrnutou rukou řekl: „Postav se doprostřed.“ 4 Potom se jich zeptal: „Smí se v sobotu konat dobro, nebo zlo? Zachránit život, nebo zničit?“ Oni však mlčeli. 5 S hněvem se po nich rozhlédl, zarmoucen tvrdostí jejich srdce, a řekl tomu muži: „Natáhni ruku.“ A když ji natáhl, byla znovu zdravá. 6 Farizeové se pak hned odešli radit s herodiány, jak by ho zničili.

- Pozorně Ho sledovali, jestli toho člověka uzdraví v sobotu. Jejich otázkou nebylo, jestli Ježíš uzdraví, ale kdy ho uzdraví.
- Ježíš ho uzdravil pokynem. („Natáhni ruku.“)

Chromý u Krásné brány

Marek 3:1-16

Petr a Jan se jednou ve tři hodiny šli účastnit odpoledních modliteb v chrámu. 2 Právě tam byl přinesen jeden muž, chromý od narození. Každý den ho pokládali u chrámových vrat zvaných Krásná brána, aby si od těch, kdo vcházel do chrámu, něco vyžebal. 3 Když uviděl Petra a Jana, jak se chystají vejít do chrámu, prosil je o almužnu. 4 Petr mu spolu s Janem pohlédl do očí a řekl: „Podívej se na nás.“ 5 Když vzhlédl, v očekávání, že od nich něco dostane, 6 Petr mu řekl: „Stříbro a zlato nemám, ale co mám, to ti dám. Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!“ 7 Vzal ho za pravou ruku, zvedl ho a do jeho nohou a kloubů se ihned vlila síla. 8 Vyskočil na nohy a začal chodit. Pak s nimi vešel do chrámu, kde se procházel, poskakoval a chválil Boha. 9 Všichni ho tam viděli, jak chodí a chválí Boha, 10 a poznali, že je to ten, který sedával a žebrol u Krásné brány. Ohromeni tím, co se mu stalo, byli úžasem bez sebe. 11 Zatímco se ten uzdravený mrzák držel Petra a Jana, všichni se v ohromení seběhli k nim do Šalomounova sloupoví. 12 Když to Petr uviděl, promluvil k lidu: „Izraelité, proč se tomu divíte? Proč na nás hledíte, jako bychom svou vlastní mocí nebo zbožností způsobili, že tento muž chodí? 13 Bůh Abrahama, Izáka a Jákoba, Bůh našich otců, oslavil svého služebníka Ježíše, jehož jste sami vydali a zavrhlí před Pilátem, který ho chtěl propustit. 14 Svatého a spravedlivého jste zavrhlí a místo něj jste si vyžádali vraha. 15 Dárce života jste zabili, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých a my jsme toho svědky. 16 Bylo to jeho jméno, co na základě víry v něj dalo sílu tomuto muži, kterého vidíte a znáte. Ano, víra, která se opírá o něj, ho před vašimi očima úplně uzdravila.

- Chromý byl uzdraven ještě před tím, než se šli modlit. Nemusíte být nejdříve „namodlení.“
- Petr řekl, „Podívej se na nás.“ Petr měl být rozumnější a říct, „Podívej se na Ježíše.“ Hloupý Petr.
- Petr řekl, „co mám, to ti dám.“ Petr tedy přiznal, že má něco, co může dát.
- Vzal ho za pravou ruku (vkládání rukou) a zvedl ho (konání zázraků). Víra + Skutek.
- Muž chválil Boha potom, co byl uzdraven. Nemusíte vytvářet atmosféru zpíváním chval, než Bůh uzdraví. Chvála znamená vzdát díky – ne o něco žádonit.
- „Byli úžasem bez sebe.“ Znamení a divy... Uzdravení je znamením, kterému se budete divit.
- Petr nejdříve řekl, „podívej se na nás, co mám, to ti dám,“ ale ve 12. verši se lidí ptá, „proč na nás hledíte?“
- Jeho Jméno na základě víry v něj dalo sílu tomuto muži. Co vás zachránilo? Co vás uzdravuje?
- Víra, která přišla skrze Něj. Nemějte víru ve svou víru. Ježíš vás zaopatří Svou vírou.

Eneáš

Skutky 9:32-35

Petr obcházel všechny církve a cestou přišel také ke svatým v Lyddě. 33 Tam našel člověka jménem Eneáš, který byl ochrnutý a už osm let byl upoután na lůžko. 34 Petr mu řekl: „Eneáši, Ježíš Kristus tě uzdravuje. Vstaň a ustel si!“ On hned vstal 35 a všichni obyvatelé Lyddy a Šáronu, kteří ho viděli, se obrátili k Pánu.

- Petr uzdravil Eneáše za pomoci instrukce. Udělej, co jsi dříve udělat nemohl.
- VŠICHNI obyvatelé Lyddy a Šáronu, kteří ho viděli, se obrátili díky tomuto uzdravení.

Dorkas

Skutky 9:36-42 V Joppě pak žila jedna učednice jménem Tabita (což je v překladu Dorkas), která oplývala dobrými skutky a almužnami. 37 V těch dnech však onemocněla a zemřela. Omyli ji a položili do horní místnosti. 38 Lydda je blízko Joppy, a když se učedníci doslechli, že Petr je v Lyddě, poslali k němu dva muže s prosbou, aby k nim bez meškání přišel. 39 Petr vstal a šel s nimi. Když přišel, zavedli ho do horní místnosti, kde ho s pláčem obstoupily všechny vdovy a ukazovaly košile a pláště, které jim Dorkas dělala, dokud byla s nimi. 40 Petr poslal všechny ven, poklekl a modlil se. Potom se obrátil k jejímu tělu a řekl: „Tabito, vstaň!“ Otevřela oči, a když uviděla Petra, posadila se. 41 On jí podal ruku a pomohl jí vstát. Potom zavolal svaté i vdovy a ukázal jim ji živou. 42 Rozneslo se to po celé Joppě a mnozí uvěřili v Pána.

- Petr poslal všechny naříkající a plakající ven. Lidi se budou pokoušet vás vymluvit z víry tak, že budou zveličovat problém. Malověrnost nezastaví Boha, ale vás.
- Petr se modlil, OBRÁTIL SE k jejímu tělu a řekl: „Tabito, vstaň!“ Naříkající a plakající možná Petrovu víru trochu nahlodali svou negativitou, tak se nejdříve modlil, aby v sobě zase „vzbudil“ víru. Pak se obrátil k tělu. Nemodlil se nad tělem. Modlil se a pak ji vzkřísil.

Eutychus

Skutky 20:7-12 Když jsme se prvního dne po sobotě sešli k lámání chleba, Pavel k nim mluvil, a protože se druhý den chystal odejít, protáhl svou řeč až do půlnoci. 8 V horní místnosti, kde se shromáždili, svítilo hodně lamp. 9 Jeden mladík jménem Eutychus seděl v okně a při Pavlově dlouhé řeči se o něj pokoušel hluboký spánek. Nakonec ho spánek přemohl a on spadl z třetího poschodí dolů. Když ho zvedli, byl mrtev. 10 Pavel sešel dolů a objal jej; potom ho vzal do náruče a řekl: „Budte klidní, je v něm život!“ 11 Pak vystoupil nahoru, lámal chléb a po jídle ještě dlouho mluvil, až do rána, kdy odešel. 12 Toho chlapce pak přivedli živého a byli nesmírně potěšeni.

- Pavel kázal až do půlnoci. Eutychus usnul a zabil se pádem z okna.
- Nejenže Pavel položil ruce, on položil celé tělo. (Pravděpodobně se to naučil od Eliáše – 17:21)
- Pavel se pak vrátil, lámal chléb a pokračoval v kázání. Až za svítání přivedli toho chlapce živého. To znamená, že Pavel neviděl okamžitou změnu, ale setrval ve víře – věřil, že se to stane, takže pokračoval v tom, co dělal předtím. Nenechte se odradit, lámejte chleba.

Publius

Skutky 28:8-9 Publiův otec byl právě na lůžku sužován horečkou a úplavicí. Pavel ho navštívil, po modlitbě na něj vložil ruce a uzdravil ho. 9 Po té události začali přicházet i ostatní nemocní z toho ostrova a byli uzdravováni.

- Pavel uzdravil skrze vkládání rukou. Uzdravil taky všechny nemocné z ostrova.
- Modlil se, vložil ruce a uzdravil ho. Modlil se, aby se povzbudil ve víře a vložil ruce, aby přenesl tu moc.

Chromý muž u Bethesdy

Jan 5:1-9 Potom byl další židovský svátek, a tak se Ježíš vydal do Jeruzaléma. 2 V Jeruzalémě je u Ovčí brány rybník hebrejsky zvaný Bethesda, u něhož je pět sloupořadí. 3[4] Ležela tam spousta nemocných, slepých, chromých a ochrnutých. 5 Byl mezi nimi jeden člověk, nemocný už třicet osm let. 6 Ježíš viděl, jak tam leží, a poznal, že je už dlouho nemocen. „Chceš být uzdraven?“ zeptal se ho. 7 „Pane, nemám nikoho, kdo by mě snesl do rybníka, když

se zvíří voda," odpověděl mu nemocný. „Když tam zamířím, někdo mě předstihne.“ 8 „Vstaň, vezmi si lehátko a chod!" řekl mu Ježíš. 9 A ten člověk byl ihned uzdraven, vzal své lehátko a začal chodit.

- Boží moc je tak „mechanická," že kdokoliv vstoupil do rybníku, byl uzdraven.
- Tento muž byl nemocný už 38 let. Mnozí, co je sužuje nějaká nemoc po dlouhou dobu, si myslí, že „kdyby je Bůh chtěl uzdravit, tak by to už udělal."
- Metodou uzdravení v tomto případě byl pokyn.
- Mnoho lidí si kvůli tomuto příběhu myslí, že uzdravil toho jednoho muže. Já osobně věřím, že jich uzdravil více, ale jen příběh tohoto muže se dostal do Bible. (Jan 21:25)

Už tomu rozumíte? Všechno, čemu věříte, co je v protikladu Ježíše, je jen tradice lidí, která ruší Boží slovo ve vašem životě. Skončete s tím! Ruší ho z toho důvodu, že k Bohu nebudete přicházet, když budete takovým věcem věřit. Postavili jste si v mysli marné a prázdné představy, které se snaží se povýšit nad poznání Krista.

Matouš 15:6-9 *A tak jste kvůli své tradici zrušili Boží slovo. 7 Pokrytci, Izaiáš o vás správně prorokoval: 8 'Tento lid mě ctí svými rty, srdcem je mi však vzdálený. 9 Nadarmo mě ale uctívají, když učí lidské nauky a příkazy.'*

- ZRUŠILI jste Boží slovo kvůli své tradici. A my se divíme, proč Jeho slovo třeba nefunguje. To se děje z toho důvodu, že to, o čem jsme přesvědčeni, že je pravda, je na míle vzdáleno od Písma kvůli naším zbytečným tradicím.

Marek 7:5-13 *Farizeové a znalci Písma se ho tedy zeptali: „Proč se tvoji učedníci nechovají podle tradice starších a jedí chléb nečistýma rukama?“ 6 On jim odpověděl: „Izaiáš o vás pokrytcích prorokoval správně. Jak je psáno: 'Tento lid mě ctí svými rty, srdcem je mi však vzdálený. 7 Nadarmo mě ale uctívají, když učí lidské nauky a příkazy.' 8 Opustili jste Boží přikázání, ale lidské tradice dodržujete.“ 9 Potom pokračoval: „Opravdu pěkně zavrhuje Boží přikázání, abyste zachovali svou vlastní tradici! 10 Mojžíš řekl: 'Cti otce i matku' a 'Kdokoli by zlořečil otci nebo matce, musí zemřít.' 11 Vy ale říkáte, že kdyby člověk řekl otci nebo matce: 'To, čím bych ti měl vypomoci, je korban' (to jest dar Bohu), 12 tak už ho nenecháte nic udělat pro jeho otce nebo matku. 13 Rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou jste ustanovili. A podobných věcí děláte spoustu.“*

- My také máme mnoho různých tradic, které se týkají Boha a Jeho moci. Většina z nich se vyklubala z experimentální teologie. „Fungovalo to, když jsme dělali tohle, takže tohle musíme vždy udělat, jinak to není od Boha.“

Závěr:

Ježíš je dokonalou teologií. Jestli způsob služby, který pokládáte za správný, nevidíte v Ježíšově životě, tak s největší pravděpodobností stavíte jen na tom, co se traduje. (Vzpomínáte si na otázku na začátku této kapitoly?)

Boží svrchovanost

Většina lidí věří, že vše, co se stane na zemi, je Boží vůle. Vidí Boha jako nějakou bytost, který má absolutní kontrolu nade vším, souhlasí se vším, co se děje a nic se nemůže stát, pokud si to Bůh nepřeje nebo k tomu nedá souhlas. Domnívají se, že když má Bůh moc otočit špatnou věc v dobrou, tak kdyby chtěl, už by to dávno udělal. Naneštěstí ale Bůh nezíská vždy to, co chce. Ano, On je svrchovaný! Ano, On má veškerou moc. Ale říct že vše, co se stane, je Boží vůle, je jako kdybyste řekli, že Boží vůlí je vaše rakovina, vaše znásilnění, vaše zneužití, váš rozvod, vaše chudoba nebo vaše smrt. Proč chcete sloužit Bohu, který chce, abyste byli znásilnění, nemocní, chudí nebo mrtví?

Jeremiáš 29:11 *Já sám přece vím, jak o vás přemýšlím, praví Hospodin. Mám v úmyslu váš prospěch, a ne neštěstí; chci vám dát budoucnost a naději.*

- Slovo říká, že Bůh má pro vás v úmyslu dobré věci. Nemoc není dobrá, takže to není v Božích myšlenkách, když o vás přemýšlí.

1. Tim 2:3-4 *Tak je to správné a milé našemu Spasiteli Bohu, 4 který chce, aby všichni lidé byli spaseni a došli k poznání pravdy.*

- Boží vůlí je, aby VŠICHNI lidé byli spaseni.
- Jsou všichni lidé spaseni? (Úzká a široká cesta)
- Bůh chce všechny zachránit, ale ne všichni Ho přijímají jako Spasitele.
- To znamená, že Boží vůle se neděje automaticky, i když je svrchovaná.

2. Petr 3:9 *Pán neotálí splnit svůj slib, jak si někteří myslí, ale prokazuje vám svou trpělivost. Nechce totiž, aby někdo zahynul, ale aby všichni došli k pokání.*

- Tady znovu vidíme, že Bůh nechce, aby někdo zahynul, ale přesto se to děje. Boží vůle je svrchovaná, ale nezíská vždy, co chce. Kdyby ano, proč bychom měli kázat? Proč bychom měli učit? Proč bychom měli dělat cokoliv, když Bůh stejně vykoná svou vůli po svém?

Jan 3:16-17 *Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život. 17 Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něj spasen.*

- Ježíš nepřišel, aby vás zabil rakovinou. Nepřišel, aby vás něco naučil skrze těžkosti. Ano, procházíme utrpením (kvůli evangelia, tzn. pronásledování), ale Bůh není původcem těžkostí a utrpení.
- Způsobit zlo, aby z toho vzešlo dobro, je dost kontraproduktivní. Ano, Bůh způsobuje to, že vše napomáhá dobrému tomu, kdo Ho miluje, ale není původcem zla, aby mohl napomoci dobru. To je hloupé a manipulativní!
- Kdybych otrávil městský zdroj vody, všem by se udělalo špatně. Kdybych pak přišel s protilátkou, tak by mě lidé brali jako hrdinu, který je zachránil. Kdyby ale vyšlo najevo, že jsem to celé způsobil, tak by mě dali ta mříže jako zločince. Tak proč bychom si tedy mysleli, že Bůh je zločinec, který působí zlo, jen aby získal slávu za to, že to stejně všechno otočí v dobro?

Není ale Bůh svrchovaný? Nemá všechno pod kontrolou?

1. Jan 5:19 Víme, že my jsme z Boha, ale celý svět leží ve Zlu.

- Bůh není jediný, kdo kontroluje události tohoto světa. I ten zlý má věci pod kontrolou. Ale my tad nejsme proto, abychom si prstem ukazovali na Boha nebo na ďábla. Jsme tady proto, abychom ty věci napravili – abychom nechali spravedlnost vládnout a zničili ďáblové skutky.
- Policisté jsou zástupci, kteří jsou pověřeni k tomu, aby zjednávali pořádek v zemi podle svrchovaných zákonů. Bůh je svrchovaný. On pověřil Svě syny a dcery, aby byli jeho zástupci, kteří budou prosazovat Jeho vůli.
- Boží svrchovanost neznamena, že si může dělat, co se mu zachce – znamená to, že dělá JEN to, co chce. Bůh není vrtkavý. V něm není žádná změna, žádný proměnlivý stín. Není dvojí mysli. On je věrný. Nemohli byste Mu věřit, kdyby nezůstával pořád stejný.
- Takže ano, Bůh je svrchovaný, ale ne vše, co se stane, je Jeho vůle. Ne vždy se děje Jeho vůle.
- To vše nás přivádí k zodpovědnosti věřícího. Naše jediná zodpovědnost je mít víru v Boha a pak podle toho jednat. Jestli je vaše víra špatně nasměrovaná, tak vaše skutky tomu taky budou odpovídat.

Matouš 28:18-20 Ježíš k nim přistoupil a řekl: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. 19 Proto jděte. Získávejte učedníky ze všech národů, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého 20 a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“

- Jestli má Ježíš VEŠKEROU autoritu, tak to znamená, že nikdo jiný ji mít nemůže. To se týká ďábla i vás. (Ve vašem případě jde o delegovanou autoritu.)
- Protože jste ale v Kristu a jste Jeho spoludědici (Řím 8:16-17), celá Jeho autorita ve vás přebývá. Vy jste Jeho tělo. S Jeho duchem (1. Kor 6:17) tudíž máte Jeho autoritu a Jeho moc.
- Díky tomu tedy můžeme vyjít a konat v Jeho Jménu (v Jeho autoritě) to, čím nás pověřil.
- Jediným důvodem pro používání fráze „ve jménu Ježíše“ je odvolávání se na Jeho autoritu.

Matouš 16:18-19 A já ti říkám, že jsi Petr a na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou. 19 Dám ti klíče nebeského království: cokoli svážeš na zemi, bude svázáno v nebi, a cokoli na zemi rozvážeš, bude rozvázáno v nebi.“

- Vypadá to, že my máme ty klíče. Cokoliv MY svážeme a rozvážeme. Co tedy děláte se svými klíči? Použití slov „svázat“ a „rozvázat“ v židovské kultuře znamenalo něco dovolit nebo zakázat. Cokoliv dovolíme, bude dovoleno v nebi. Cokoliv zakážeme, bude zakázáno v nebi. Všechno je to o autoritě.
- Autorita svázat nebo rozvázat byla dána nám. To znamená, že naší prací je prosazovat Ježíšovu autoritu: dovolovat či zakazovat to, co je dovoleno či zakázáno v nebi.

Lukáš 10:19 Hle, uděluji vám moc šlapat po hadech a štírech i po veškeré síle nepřítelů a vůbec nic vám neublíží.

- Učedníci přijali delegovanou autoritu, protože tenkrát nikdo z nich nebyl spasený.
- My jednáme ve zděděné autoritě jako dědicové Boží.
- Nepřítel nemá žádnou autoritu, ale to si nesmíme plést s mocí (schopností). On má moc. Sice je omezená, ale pořád ji má. Proto máme moc a autoritu nad (větší než) silou (schopností) nepřítelů.

2. Kor 5:20 *Proto tedy jako Kristovi velvyslanci prosíme na místě Kristově, jako by skrze nás žádal Bůh: Smiřte se s Bohem.*

- Velvyslanec je člověk z určité země, žijící v jiné zemi jako reprezentant své země. Protože nejsme z tohoto světa (Jan 15:19), reprezentujeme nebe tady na zemi.
- Velvyslanec má imunitu vůči zákonům země, ve které žije. Stejným způsobem i my máme imunitu vůči zákonům tohoto světa (smrt, nemoc, Zákon...).
- Na velvyslanectví platí zákony jeho země.
- Velvyslanec musí působit v souladu se slovy a pokyny vlády jeho země, jinak by už nebyl pravým reprezentantem.
- Velvyslanci mají za úkol vybudovat vztahy mezi zeměmi. My tady tedy jsme proto, abychom vybudovali vztahy s lidmi a spojili je s nebem.

Marek 11:23-24 *Amen, říkám vám, že kdokoli by řekl této hoře: 'Zvedni se a vrhni se do moře,' a nepochyboval by v srdci, ale věřil by, že se děje to, co říká, stane se mu to. 24 Proto vám říkám: Věřte, že všechno, o co při modlitbě prosíte, jste dostali, a budete to mít.*

- Naším úkolem je mluvit k horám – ne Bohu vykládat o horách.
- Když vás šéf zaúkoluje, že máte něco udělat a vy za nim za pět minut přiběhnete a požádáte ho, aby to udělal on – co vám na to asi řekne? „Proč jsem tě o to žádal, když to teď stejně musím udělat já?“
- Nežádejte Boha, aby udělal něco, čím pověřil vás.
- Nežádejte Boha, aby udělal něco, co už On sám udělal.
- Nežádejte Boha, abyh vám dal něco, co už vám dal v Kristu. (Ef. 1:3)
- Uvědomte si, co už máte (tzn. všechno) a učiňte svou víru efektivní. (Filemon 1:6)

Řím 16:20 *Bůh pokoje už brzy rozdrtí satana pod vašima nohama. Milost našeho Pána Ježíše s vámi.*

- Bůh má na práci to drcení - je to vždy Jeho schopnost, ale používá si vaše nohy (a ruce atd.) pro přenos.
- Když vykročíte, On vykročí taky. Když nevykročíte, nevykročí ani On. (Vy jste Jeho tělo...)

Řím 8:16-17 *Sám Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. 17 A jsme-li jeho děti, pak jsme i dědicové, totiž dědicové Boží a spoludědicové Kristovi. Máme-li tedy podíl na jeho utrpení, budeme mít podíl i na jeho slávě.*

- Stali jsme se Božími dětmi, stejně jako jím je Ježíš. Jsme dědicové Boží a spoludědicové Kristovi. To znamená, že máme stejné věci, jako má On.

1. Jan 4:17 *Takto láska mezi námi došla naplnění, takže smíme mít smělou důvěru v soudný den – vždyť jsme na tomto světě takoví, jako je on.*

- Jako je On (Ježíš), takoví JSME my NA TOMTO SVĚTĚ.

1. Kor 6:17 *Kdo se však spojuje s Pánem, je s ním jeden duch.*

- Váš duch se stál jedním duchem s Duchem svatým, když jste se znovuzrodili.
- Nevyvinuli jste se do Božích synů, byli jste tak stvořeni.
- Nepřijali jste část Ducha svatého. Nemůžete přijmout jen část osoby.

Vedení Duchem

- Být veden neznámá, že bychom měli čekat na Boha, aby k nám osobně mluvil předtím, než něco vykonáme.
- Známe Jeho Slovo a víme, že jakékoliv vedení stejně bude v souladu s Jeho Slovem. Takže tím, že budeme konat Jeho Slovo, se Jím vždy necháme vést.
- Protože nám přikázal, abychom dělali určité věci, ty příkazy jsou samy o sobě určitým vedením. Nejsou to jen nějaké návrhy.
- Jestli je budete chápat jako návrhy, tak vám možná bude vrtat hlavou, proč ten příkaz ve vašem životě nemá žádný efekt.
- Můžete být samozřejmě i speciálně vedeni, ale když nejste, tak to neznámá, že nemáte jednat. Konání Otcovy vůle známá Jeho vůli znát a jednat podle ní bez ohledu na to, jestli jste obdrželi nějaké specifické instrukce nebo ne.

Marek 9:38-40 „Mistře,“ řekl mu na to Jan, „viděli jsme jednoho, který nechodí s námi, jak ve tvém jménu vymítá demony. Snažili jsme se mu v tom zabránit, protože nechodí s námi.“
39 „Nebráňte mu!“ odpověděl Ježíš. „Nikdo nemůže vykonat zázrak v mém jménu a hned nato o mně mluvit zle. 40 Kdo není proti nám, je s námi.“

- Učedníci si stěžovali, že někoho viděli konat věci, kterými Ježíš speciálně pověřil je samotné. Ježíš jim ale i tak odpověděl, že ho mají nechat být. Dotyčný konal Boží vůli.

Lukáš 7:12-16 Když se přiblížil k městské bráně, vynášeli právě mrtvého. Byl to jediný syn své matky a ta byla vdova. Doprovázela ji spousta lidí z města. 13 **Jakmile Pán uviděl tu vdovu,** byl k ní pohnut soucitem. „Neplač,“ řekl jí. 14 Přistoupil a dotkl se már. Nosiči se zastavili. Tehdy řekl: „Chlapče, říkám ti, vstaň!“ 15 a ten mrtvý se posadil a začal mluvit. Ježíš ho vrátil jeho matce. 16 Všech se zmocnila bázeň a začali oslavovat Boha: „Povstal mezi námi veliký prorok! Bůh navštívil svůj lid!“ 17 A tato zpráva o něm se rozšířila po celém Judsku i okolí.

- Ježíš nebyl veden ke vzkříšení mrtvého. On VIDĚL potřebu a naplnil ji.
- Ježíš nebyl veden ke vzkříšení mrtvého. On JE to vzkříšení.
- On měl soucit. Když vidíte potřebu a cítíte soucit (nejen lítost), jste ve stejné pozici, jako byl Ježíš, když křísil mrtvého. Jednejte podle toho.
- Když vidíte potřebu a necítíte soucit, stejně můžete jednat jako Ježíš. Neomezujte Boha svými pocity.

Lukáš 13:10-13 V sobotu pak učil v jedné synagoze. 11 A hle, byla tam žena postižená už osmnáct let duchem nemoci; byla sehnutá tak, že se vůbec nemohla narovnat. 12 **Když ji Ježíš uviděl,** zavolal ji k sobě. „Ženo, tvá nemoc je pryč,“ řekl jí. 13 Vložil na ni ruce, a ona se hned narovнала a oslavovala Boha.

- Zde vidíme to stejné: když ji uviděl. Kdykoliv vidíte potřebu, můžete jednat jako Ježíš. Vidíte potřebu, naplňte ji.

Římanům 8:14 Všichni, kdo se dají vést Božím Duchem, jsou totiž Božími syny.

- Jestli jste syny, jste vedeni.
- Řecké slovo „vést“ známá být vedený bez ohledu na začátek nebo konec skutku. (Kontinuálně vedený).

Filipským 2:13 *Bůh sám totiž ve vás působí, abyste nejen chtěli, ale i dělali, co se mu líbí!*

- Jestli toužíte pro Boha něco dělat, pak vás vede.
- Jste příliš sobečtí na to, abyste takto sami od sebe přemýšleli.

Závěr:

Abyste poznali Boží vůli, čtěte Slovo. Abyste byli vedeni Duchem, konejte Slovo. - Lester Sumrall

Autorita a moc: uplatňování nadvlády

Lukáš 9:1 Ježíš pak svolal svých Dvanáct, dal jim sílu (dunamis) a moc (exousia) vyhánět všechny demony a uzdravovat nemoci.

Lukáš 10:19 Hle, uděluji vám moc (exousia) šlapat po hadech a štírech i po veškeré síle (dunamis) nepříteli a vůbec nic vám neublíží.

Marek 6:7 Potom k sobě svolal dvanáct učedníků a začal je vysílat po dvou. Dal jim moc (exousia) nad nečistými duchy.

Matouš 10:1 Potom svolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc (exousia) nad nečistými duchy, aby je vymítali a aby uzdravovali každou nemoc a každý neduh.

Matouš 28:18-19 Ježíš k nim přistoupil a řekl: „Je mi dána veškerá moc (exousia) na nebi i na zemi. 19 Proto jděte. Získávejte učedníky ze všech národů, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Skutky 1:8 Přijmete ale moc (dunamis) Ducha svatého přicházejícího na vás a budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku, v Samaří a až na konec světa.“

1. Kor 2:4-5 Mé poselství a kázání nespočívalo v přesvědčivých a moudrých řečech, ale v prokázání Ducha a jeho moci (dunamis), 5 neboť jsem nechtěl, aby se vaše víra zakládala na lidské moudrosti, ale na Boží moci (dunamis).

Exousia – Právo něco dělat. Dostat povolení nebo svěřená autorita.

Dunamis – Moc nebo schopnost něco dělat.

Policistův odznak reprezentuje autoritu (exousia), se kterou policista jedná. Jeho zbraň představuje moc (dunamis), která mu byla dána, aby vymáhal svou autoritu. Takže on tu autoritu jen nereprezentuje, on má taky svolení ji vymáhat. Zločinci se vzpouzejí proti autoritě svými schopnostmi. Kvůli jejich nedostatku autority (práva, povolení) nemají pevnou půdu pod nohama. Někdy pro zastavení zločince stačí autorita, ale často taky samotnou autoritu neposlechnou. V tu chvíli do hry vstupuje moc pro vymáhání autority. Stejně tak i ďábel někdy na autoritu nereaguje, ale často právě ono prokázání moci (uplatňování nadvlády) je tím, co ho dostane do kolen.

Tabulka autority

A. Při stvoření:

Bůh
Ježíš
Duch svatý
Adam / Člověk
Andělé / Satan

B. Po hříchu:

Bůh
Ježíš
Duch svatý
Satan / Andělé
Adam / Člověk

C. Při Ježíšově službě na zemi:

Bůh
Duch svatý
Satan / Andělé
Ježíš / Člověk

D. Po kříži:

Bůh
Ježíš / Vykoupený člověk sjednocen s Duchem svatým
Satan / Andělé
Přirozený (nevykoupený) člověk

Tak jak tedy uplatňujeme nadvládu?

- Nejdříve si potřebujete uvědomit, že máte autoritu, kterou můžete uplatňovat a moc, která za ní stojí.
- Pak musíte přestat Boha prosit, aby udělal věci, kterými pověřil vás. Prosit někoho, aby za vás udělal tvou práci, není uplatňování nadvlády.
- Když chcete přimět vašeho zlobivého psa slézt z gauče, tak neříkáte:
 - ◆ „Otče, prosím, sundej tohoto psa z gauče ve jménu Ježíše Krista.“
 - ◆ „Pane jestli je to Tvoje vůle, Pane, sundej, Pane, tohoto psa, Pane, z mého gauče, Pane, ve jménu Ježíše, Pane.“ (Ano, jen si všimněte kolikrát křesťané říkají Pane během modlitby...)
 - ◆ „Pse, kárám tě ve jménu Ježíše.“
 - ◆ „Pse, prosím, slez z toho gauče.“
- Co teda řeknete zlobivému psovi?
 - ◆ „VYPADNI!“ (Ještě k tomu přidáte násilné gesto „vkládání rukou“ zvednutím ruky a on to hned pochopí...)

Marek 11:22-24 Ježíš jim na to řekl: „Mějte Boží víru. 23 Amen, říkám vám, že kdokoli by **řekl této hoře**: ‚Zvedni se a vrhni se do moře,‘ a nepochyboval by v srdci, ale věřil by, že se děje to, co říká, stane se mu to. 24 Proto vám říkám: Věřte, že všechno, o co při modlitbě prosíte, jste dostali, a budete to mít.

- Mluvte k hoře. Mluvte ke svému problému.
- Policista taky nevolá svému veliteli, když vidí zloděje. Jde k zločinci a zatkne jej. Kdyby pokaždé volal s žádostí o svolení, brzy by přišel o svou práci.
- Nemluvte k Bohu o svém problému. Mluvte ke svému problému a přikažte, aby udělal, co chcete, aby udělal.

Marek 1:25 „Zmlkni,“ okřikl ho Ježíš, „a vyjdi z něj!“ 26 Nečistý duch tím mužem zalomcoval, hlasitě vykřikl a vyšel z něj.

Marek 9:25 Když Ježíš uviděl, že se sbíhá zástup, **okřikl nečistého ducha**: „Němý a hluchý duchu, já ti přikazuji: vyjdi z něj a už do něj nevcházej!“

Jan 11:43 Jakmile to dořekl, zvolal **mocným hlasem**: „Lazare, pojď ven!“

- Někdy pomáhá být trochu hlasitější. Když zvýšíte hlas, pes seskočí z gauče. Když mu to řeknete hezky, tak neseskočí. Zvyšte hlas, naštve se, přikažte nemoci/démonovi odejít.
- Tohle ovšem není žádná formule, ale i tak je to efektivní. Začněte takto, naučte se používat autoritu. Když se v tom budete cvičit často a pravidelně, tak vás démoni začnou respektovat.

Skutky 19:15 Zlý duch jim odpověděl: „Ježíše znám, o Pavlovi vím, ale kdo jste vy?“

- Představte si první den ve vaší nové práci. Měli jste určité zodpovědnosti a autoritu nezbytnou k jejich vykonání. První den byl strašný. Nevěděli jste, co jste vlastně mohli dělat a co ne atd. Během několika dní jste si na svou práci zvykli a už jste věděli, jak ji vykonávat.
- Jestli jste měli na starosti nějaké lidi, tak ti si možná hned na začátku vaši autoritu otestovali. Jestli hned zjistili, že vám můžou skákat po hlavě, tak vaši autoritu nerespektovali. Ale jestli jste jim vyjasnili, v jaké pozici jste vy a v jaké jsou oni, co dovolíte a co ne, uznají vaši autoritu. Jestli ji ani tak neuznají, tak je prostě vyhodíte. (Moc)
- Je načase přestat s ďáblem být politicky korektní a začít s ním jednat tak, jako s ním jednal Ježíš. On si vás pak dobře zapamatuje.

Získávání moci?

Někteří by mohli říct, že autoritu sice máme, ale musíme žít svatěji, modlit se a postit, vytvářet atmosféru a podobné úkony. I když to může přinést výsledky, je to starosmluvný způsob získávání moci.

2. Kor 3:4-9 A takovouto důvěru máme skrze Krista k Bohu: 5 Ne že jsme sami o sobě způsobilí (tak abychom si mohli něco myslet sami o sobě), ale naše způsobilost je z Boha, 6 který nás učinil **způsobilými služebníky Nové smlouvy – ne litery, ale Ducha**. Litera totiž zabíjí, ale Duch oživuje. 7 Litera tesaná do kamene měla svou slávu. Ta se zračila v Mojžíšově tváři, na niž synové Izraele kvůli té **pomíjející slávě** nemohli ani pohlédnout. Jestliže ta služba byla tak slavná, ačkoli vedla ke smrti, 8 **oč slavnější je služba Ducha!** 9 **Jestliže služba vedoucí k odsouzení měla svou slávu, služba spravedlnosti má slávu nesrovnatelně větší!**

- Modlitby, postění se, vytváření atmosféry při uctívání a posvátný jsou všechno dobré věci, ale když jsou používány pro generování moci, tak to spadá pod Starou smlouvu, která má pomíjející slávu.
- Jinými slovy: když se přestanete modlit, zpívat, postit, moc bude pryč. Pod Novou smlouvou ale sláva není pomíjivá. Stále jdeme od slávy k slávě s rostoucí tendencí.
- Taký nemáte tři hodiny, abyste nasávali atmosféru, když zrovna zjistíte, že se vám vaše malé dítě utopilo v bazéně. Nemáte 40 dní na půst, když váš kamarád v restauraci zrovna dostal infarkt. Lidé umírají a Církev se snaží vymyslet výmluvy, proč neprokazuje moc. Některé choroby zaútočí nečekaně. Jestli neumíte okamžitě zareagovat, ztratíte lidi.

2. Kor 3:18 *My všichni s odkrytou tváří jako v zrcadle odrážíme Pánovu slávu a tehdy jsme Pánovým Duchem proměňováni k jeho obrazu, od slávy k slávě.*

- Nová smlouva nemá pomíjející slávu. Jestli jste v neděli nabití, ale v pondělí vám dochází síla, tak ta sláva, kterou jste zažili, byla pomíjivá. To znamená, že jste měli co dělat se Starou smlouvou.

2. Tim 1:6 *Proto ti připomínám, abys v sobě rozněcoval ten Boží dar, který jsi přijal skrze vkládání mých rukou.*

- Rozněcování daru (kterým je Duch svatý) se dělá podobně, jako když se rozohníte vy, když se naštve nebo se rozrušíte.

Jan 11:33-35 *Když Ježíš viděl, jak pláče a jak pláčou i Židé, kteří přišli s ním, v Duchu se rozhorlil a vzrušen* 34 *řekl: „Kam jste ho položili?“ Řekli mu: „Pane, pojd' se podívat!“* 35 *Ježíšovi vstoupily do očí slzy. (ČEP)*

- Slovo „rozhorlit“ v řečtině znamená „odfouknout hněvem“ anebo „být pobouřen“. Jako kůň, který se připravuje vyrazit do boje.
- Ježíš taky plakal. Byl nabitý emocemi. Na emocích není nic špatného. Využívejte jich, ale nenechte se jimi vést. Dělejte, co je třeba, ať to tak emocionálně cítíte nebo ne. Emoce nás většinou dobře ženou kupředu.

Juda 20 *Ale vy, milovaní, budujte svůj život na své nejsvatější víře, modlete se v Duchu svatém,*

- Mužete se rozněcovat nebo rozohňovat modlením se v jazycích. Způsob, jakým trénuješ je způsobem, jakým bojuješ.
- Narodili jste se kompletní. Vyrostli jste a naučili jste se používat nohy. Stejně tak jsme se narodili se vším všudy i v našem duchu. Jak rosteme, tak se to všechno učíme používat. V tomto procesu rosteme do plné míry Kristovy dospělosti. Nikdy se nenaučíte běhat, pokud neumíte chodit.
- Kdybychom přirozené učení chápali jako duchovní učení, tak byste ještě teď leželi na podlaze doma u vašich rodičů potom, co jste se sami pokusili se postavit. Budete dělat chyby. Smiřte se s tím, pokračujte a služte dalšímu člověku. (A pak se vraťte...)

Když uplatňujete autoritu a nadvládu, tak jde spíše o to, abyste věděli, kým jste. Na samotných vyřčených slovech už ani tak nezáleží. Není to formule, zaklínadlo nebo něco takového. Slova, která říkáte, jsou duch a život.

Jan 6:63 *Duch je ten, kdo dává život; tělo nedokáže nic. Slova, která vám mluvím, jsou Duch a jsou život.*

Uplatňování autority a nadvlády je vydávání příkazů démonům/duchům nemocí, kteří vás musí poslouchat.

„Když Boží syn promluví, nebe slyší a souhlasí, peklo slyší a poslechne.“ - Curry Blake

Jak sloužit uzdravením

- 1. Identifikujte problém:** Jméno nemoci, symptomy nebo cokoliv, co dotyčný není schopen udělat.
- 2. Zaútočte:** Vyžeňte, vypudte, přikažte duchu nemoci/jménu nemoci/symptomům, aby odešli. Položte ruce, je-li to možné. Pomažte olejem, je-li k dispozici.
- 3. Zkontrolujte:** Požádejte dotyčného, aby nahlásil změny. Je taky dobré se zeptat předtím, než začnete sloužit, ať to máte s čím srovnávat. Jestli se nic nezměnilo, viz krok 2. Jestli nastala malá změna, viz krok 2. Jestli došlo k velké změně, viz krok 2. Když dojde k úplnému uzdravení, viz krok 4.
- 4. Chvalte:** Vzdejte díky Ježíši a svědčte o tom, co se stalo.